

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การประเมินผลและความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี

An evaluation and student's needs in farm practice : study at Chonburi Collage
of Agriculture and Technology

รฟพ.
ร/524ก
2544

เลขที่.....
เลขทะเบียน..... 47237
วัน, เดือน, ปี..... 24 ส.ย. 2546

.b.....
.i.....

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง ๒ 11302033

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ ปีการศึกษา 2544

ชื่อเรื่อง การประเมินผลและความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี
An evaluation and student's needs in farm practice : study at Chonburi Collage of Agriculture and Technology

ชื่อ-สกุล นายปัญญา สีสัน

สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ **ภาควิชา** วิศวกรรมเกษตร

คณะ วิศวกรรมอุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.พรรณิภา ศิวะพิรุฬห์เทพ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มกลุ่มสัตวศาสตร์ และ 2)สำรวจความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มกลุ่มสัตวศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2, 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี เฉพาะผู้ที่ลงทะเบียนวิชาเลือก วิชาโครงการผลิตและแปรรูปทางสัตวศาสตร์ ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้มาโดยการสุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มี 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ตามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ตามเรื่องการประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ และตอนที่ 3 ตามเรื่องความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยด้านสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เกรดเฉลี่ยของนักเรียนส่วนมากอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.00 นักเรียนส่วนใหญ่จบจากโรงเรียนขยายโอกาส การประเมินผลทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ของนักเรียน พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์รวมทุกสาขาวิชาในระดับปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนกฟาร์ม พบว่าการฝึกทักษะงานฟาร์มในแผนกสัตว์ปีก สุกร และประมง ความสามารถของนักเรียนอยู่ในระดับปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือประกอบ ส่วนความสามารถในการปฏิบัติทักษะงานฟาร์มโคนมของนักเรียนนั้นอยู่ในระดับปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นหลายครั้ง ผลการวิจัยด้านความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียน พบว่า นักเรียนต้องการฝึกทักษะงานฟาร์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัตวศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชา ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนกฟาร์ม พบว่า นักเรียนต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตว์ปีก สุกร และประมงในระดับมาก และต้องการฝึกทักษะฟาร์มโคนมในระดับปานกลาง ทักษะที่นักเรียนต้องการฝึกในแต่ละแผนกและต้องการฝึกในระดับมาก คือ ทักษะการคัดเลือกพ่อ-แม่สุกรพันธุ์สุกร การรอกและการดูแลลูกไก่ การเก็บต่อมได้สมองและการใช้สารเคมีที่ใช้ในการลำเลียงขนส่งลูกปลา และทักษะการรีดนม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะการช่วยเหลือของบุคคลต่างๆ บุคคลแรกที่ข้าพเจ้าจะขอกล่าวถึง คือ รศ.ดร.พรรณิภา ศิวะพิรุฬห์เทพ อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษของข้าพเจ้า ท่านได้สละเวลาจากงานที่มีอยู่มาก มาดูแลการทำปัญหาพิเศษ ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้น ข้าพเจ้าได้เรียนรู้กระบวนการทำงานที่เป็นขั้นตอน มีเหตุผล และข้าพเจ้าก็ได้ซึมซับคุณลักษณะนี้ไว้กับตนเองอีกด้วย ข้าพเจ้าขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบใจเพื่อนที่แสนดี น.ส.ลลิตา กำจรว ที่ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา สร้างแนวคิดใหม่ ๆ และให้ยืมคอมพิวเตอร์ในการทำวิจัย นายสิทธิชัย ทองอู่ ผู้จุดประกายแนวคิดในการเขียนส่วนสุดท้าย

ขอขอบใจนักเรียนที่น่ารัก วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี เป็นสถานศึกษาที่ข้าพเจ้าได้ไปฝึกสอน ซึ่งเป็นที่มาของการทำวิจัย ขอขอบคุณผู้ช่วยผู้อำนวยการและคณาจารย์คณะสัตวศาสตร์ของวิทยาลัย ที่ได้ให้ข้อคิดต่างๆ ในการเขียนโครงร่างปัญหาพิเศษ

ขอขอบคุณครู-อาจารย์ ทั้งในอดีตและปัจจุบันทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้ข้าพเจ้าได้มีความรู้ และเป็นผลให้การวิจัยนี้ประสบผลสำเร็จ

ขอบใจเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจกันและกันเสมอมา และบุคคลอื่นๆ ที่ข้าเจ้ามิได้กล่าวถึงในที่นี้ ขอขอบคุณด้วยความจริงใจ

ท้ายสุดนี้ ขอขอบคุณ แม่ และครอบครัว ซึ่งเป็นทุกสิ่งทุกอย่างของตัวลูกทั้งปวง ประโยชน์ในการทำวิจัยนี้ ขอมอบให้กับนักเรียน-นักศึกษาอาชีวเกษตร และขออวยพรให้วงการอาชีวศึกษา-เกษตรเจริญรุ่งเรืองสืบไป

ปัญญา สีสัน

ตุลาคม 2544

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538.....	5
2.1.1 หลักการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538.....	5
2.1.2 จุดหมาย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538....	5
2.1.3 จุดประสงค์ สาขาวิชาเกษตรและเทคโนโลยี หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538.....	7
2.1.4 โครงสร้าง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538...	7
2.1.5 คำอธิบายรายวิชา หมวดวิชาชีพ วิชาชีพเลือก กลุ่มวิชาโครงการ ผลิตและแปรรูปทางสัตวศาสตร์.....	7
2.2 การศึกษาเกษตร.....	8
2.2.1 องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตร.....	8
2.2.2 ความหมายของการสอนภาคปฏิบัติ.....	10
2.2.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ.....	12
2.2.4 ประโยชน์การเรียนการสอนภาคปฏิบัติ.....	12
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน.....	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง บทที่	หน้า
2.4 การฝึกงาน.....	15
2.4.1 ความหมายของการฝึกงาน.....	15
2.4.2 ความสำคัญของการฝึกงาน.....	16
2.4.3 การฝึกงานทางด้านการเกษตร.....	17
2.4.1 ความหมายของการฝึกงานในสาขาเกษตร.....	17
2.4.2 ความสำคัญของการฝึกงานในสาขาเกษตร.....	17
2.4.3 วัตถุประสงค์ของการฝึกงานในสาขาเกษตร.....	18
2.5 ทฤษฎีความต้องการ.....	18
2.6 ทฤษฎีความสนใจ.....	21
2.6.1 ความหมายของความสนใจ.....	21
2.6.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ.....	22
2.6.3 สาเหตุหรือบ่อเกิดของความสนใจ.....	22
2.6.4 วิธีการเร้าความสนใจ.....	24
2.6.5 การวัดความสนใจ.....	25
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	29
4 ผลการวิจัยและวิจารณ์.....	30
4.1 ผลการวิจัย.....	30
4.2 วิจารณ์ผลการศึกษา.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง บทที่	หน้า
5 รูปและข้อเสนอแนะ.....	51
5.1 รูปผลการวิจัย.....	51
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก.....	58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงสถานภาพทั่วไปของนักเรียน.....	30
2 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความสามารถระดับต่างๆ ในการปฏิบัติ ทักษะงานฟาร์มแผนกสัตว์ปีกและค่าเฉลี่ยของความสามารถ.....	32
3 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความสามารถระดับต่างๆ ในการปฏิบัติ ทักษะงานฟาร์มแผนกสุกรและค่าเฉลี่ยของความสามารถ.....	34
4 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความสามารถระดับต่างๆ ในการปฏิบัติ ทักษะงานฟาร์มแผนกโคนมและค่าเฉลี่ยของความสามารถ.....	37
5 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความสามารถระดับต่างๆ ในการปฏิบัติ ทักษะงานฟาร์มแผนกประมงและค่าเฉลี่ยของความสามารถ.....	39
6 สรุปความสามารถปฏิบัติทักษะงานฟาร์มแผนกต่างๆ	41
7 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความต้องการระดับต่างๆ ในการฝึกทักษะ งานฟาร์มแผนกสัตว์ปีก และค่าเฉลี่ยของความต้องการ.....	41
8 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความต้องการระดับต่างๆ ในการฝึกทักษะ งานฟาร์มแผนกสุกร และค่าเฉลี่ยของความต้องการ.....	43
9 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความต้องการระดับต่างๆ ในการฝึกทักษะ งานฟาร์มแผนกโคนม และค่าเฉลี่ยของความต้องการ.....	45
10 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความต้องการระดับต่างๆ ในการฝึกทักษะ งานฟาร์มแผนกประมง และค่าเฉลี่ยของความต้องการ.....	47
11 สรุปความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกต่างๆ	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2487 บนเนื้อที่ 330 ไร่ ในนามโรงเรียนเกษตรกรรมชลบุรี ได้รับการพัฒนาปรับปรุงและยกฐานะเป็นวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ.2520 ต่อมาในปี พ.ศ.2539 กระทรวงศึกษาได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี

วัตถุประสงค์ของวิทยาลัยคือการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษาออกไปประกอบอาชีพได้ ทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน มีความเชื่อมั่นตนเองในวิชาชีพ สามารถสร้างงานเพื่อประกอบอาชีพอิสระได้และมีพื้นฐานความรู้เพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้าความรู้

"ความรู้ดี มีฝีมือ ถือคุณธรรม" คือปรัชญาการทำงานของสถานนี้ ที่ใช้เป็นหลักในการดำเนินงานบริหารวิทยาลัย ตลอดจนจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 (เพิ่มเติม พ.ศ.2541) ให้หลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ผู้สำเร็จการศึกษหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาเกษตรและเทคโนโลยี จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่างๆ ไม่น้อยกว่า 116 หน่วยกิต ดังโครงสร้างหลักสูตรต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	32	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	64	หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน (12 หน่วยกิต)		
2.2 วิชาชีพเฉพาะ (33 หน่วยกิต)		
2.3 วิชาชีพเลือก (ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต)		
2.4 ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)		
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	20	หน่วยกิต
4. กิจกรรม	-	หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า	116	หน่วยกิต

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาเลือก ที่กำหนดว่าไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิตนั้น ตามหลักสูตร กำหนดว่านักเรียนจะต้องเรียนวิชาโครงการ ซึ่งจะเป็นวิชาใดก็ได้ โดยให้สอดคล้องกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายวิชาที่เลือกเรียนในวิชาชีพเฉพาะและวิชาชีพเลือก วิชาโครงการ คือ กลุ่มวิชาโครงการผลิตและแปรรูปทางพืชศาสตร์, กลุ่มวิชาโครงการผลิตและแปรรูปทางสัตวศาสตร์ และกลุ่มวิชาโครงการผลิตและแปรรูปทางอุตสาหกรรมเกษตร จำนวน 15 หน่วยกิต สำหรับในทางปฏิบัติ วิทยาลัยให้นักเรียนลงทะเบียนเรียนวิชาชีพเลือก ภาคเรียนละ 3 หน่วยกิต การจัดการเลือกวิชาชีพเลือก วิทยาลัยจะให้นักเรียนฝึกทักษะงานฟาร์มโดยการให้นักเรียนได้ฝึกทำงานในฟาร์มของวิทยาลัย ทุกงานฟาร์ม เช่น การทำงานในฟาร์ม เลี้ยง สุกรขุน ไก่ไข่ ไก่เนื้อ งานปลูกผัก ไม้ประดับ ข้าว งานแปรรูปนม สัตว์ พืช เป็นต้น โดยให้เลือก 1 งานในแต่ละภาคการศึกษา จำนวนหน่วยกิตในการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียน นักเรียนจะต้องทำงานในวัน จันทร์ – ศุกร์ ตั้งแต่เวลา 5:30 – 7:30 น.

เนื่องจากผู้วิจัยได้ไปทำการฝึกสอนที่ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี และได้รับมอบหมายให้คุมการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียนกลุ่มสัตวศาสตร์ พบว่า การฝึกงานตามที่กล่าวข้างต้นไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่วิทยาลัยได้กำหนดไว้ เนื่องจากจำนวนนักเรียนมากกว่าปริมาณงานในฟาร์มของวิทยาลัย จึงมีผลทำให้นักเรียนไม่ค่อยสนใจที่จะมาทำงานหรือว่าเมื่อมาทำงานก็จะไม่ได้ทำงานที่เป็นการฝึกทักษะในฟาร์มที่ตนเองเลือกไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มกลุ่มสัตวศาสตร์ของนักเรียน ว่าเขาได้รับประโยชน์จากการฝึกงานมากน้อยเพียงใด และเขามีความต้องการที่จะฝึกงานฟาร์มในรูปแบบใด

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มกลุ่มสัตวศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 3
2. สำรวจความต้องการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 3 ในการฝึกทักษะงานฟาร์มกลุ่มสัตวศาสตร์

1.3 ขอบเขตของปัญหา

ประชากรที่ศึกษาคือนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ชลบุรีเฉพาะผู้ที่ลงทะเบียนวิชาชีพเลือก วิชาโครงการผลิตและแปรรูปทางสัตวศาสตร์ ในภาคเรียนปัจจุบัน (1/2544) ทั้งหมด 138 คน และในการศึกษาคั้งนี้จะศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลการฝึกทักษะงานฟาร์มตามความคิดเห็นของนักเรียน
2. ทราบความต้องการของนักเรียนในการฝึกทักษะงานฟาร์มกลุ่มสัตวศาสตร์
3. ได้ข้อมูลการประเมินผลและความต้องการของนักเรียนไว้ใช้ในการจัดการฝึกทักษะงานฟาร์มให้มีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การประเมินผลและความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี ในครั้งนี้ ได้ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบการวิจัย ดังนี้

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

2.1.1 หลักการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

2.1.2 จุดหมาย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

2.1.3 จุดประสงค์ สาขาวิชาเกษตรและเทคโนโลยี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

2.1.4 โครงสร้าง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

2.1.5 คำอธิบายรายวิชา หมวดวิชาชีพ วิชาชีพเลือก กลุ่มวิชาโครงการผลิตและแปรรูปทางสัตวศาสตร์

2.2 การศึกษาเกษตร

2.2.1 องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตร

2.2.2 ความหมายของการสอนภาคปฏิบัติ

2.2.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ

2.2.4 ประโยชน์การเรียนการสอนภาคปฏิบัติ

2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน

2.4 การฝึกงาน

2.4.1 ความหมายของการฝึกงาน

2.4.2 ความสำคัญของการฝึกงาน

2.4.3 การฝึกงานทางด้านการเกษตร

2.4.3.1 ความหมายของการฝึกงานในสาขาเกษตร

2.4.3.2 ความสำคัญของการฝึกงานในสาขาเกษตร

2.4.3.3 วัตถุประสงค์ของการฝึกงานในสาขาเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ทฤษฎีความต้องการ

2.6 ทฤษฎีความสนใจ

2.6.1 ความหมายของความสนใจ

2.6.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

2.6.3 สาเหตุหรือบ่อเกิดของความสนใจ

2.6.4 วิธีการสร้างความสนใจ

2.6.5 การวัดความสนใจ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 (กรมอาชีวศึกษา, 2541 : 1 – 11)

2.1.1 หลักการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

1. เป็นหลักสูตรช่างฝีมือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสม ออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้าน และเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน สามารถถ่ายโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้
3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่นนั้นๆ

2.1.2 จุดหมาย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ นำไปปฏิบัติงานในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิธีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรมและวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้นๆ
6. เพื่อให้มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.1.3 จุดประสงค์ สาขาวิชาเกษตรและเทคโนโลยี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พุทธศักราช 2538

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาชีพเกษตรและเทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้อย่างมั่นใจ
2. เพื่อให้มีความสามารถในการผลิต การบริโภค การจำหน่าย การบริการ และการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพตามมาตรฐาน
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตร มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสามารถนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการประกอบอาชีพ
4. เพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลกระทบจากการประกอบอาชีพทางการเกษตร
5. เพื่อให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ และเป็นผู้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 โครงสร้าง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 (เพิ่มเติม
พ.ศ.2541) ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาเกษตรและเทคโนโลยี

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาเกษตร
และเทคโนโลยี จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่างๆ ไม่น้อยกว่า 116 หน่วยกิต ดังโครงสร้าง
ต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	32	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	64	หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน (12 หน่วยกิต)		
2.2 วิชาชีพเฉพาะ (33 หน่วยกิต.)		
2.3 วิชาชีพเลือก (ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต)		
2.4 ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)		
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	20	หน่วยกิต
4. กิจกรรม	-	หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า	116	หน่วยกิต

2.1.5 คำอธิบายรายวิชา หมวดวิชาชีพ วิชาชีพเลือก กลุ่มวิชาโครงการผลิตและแปรรูป
ทางสัตวศาสตร์

2502-2206-22 โครงการ.....

0-9-3

จุดประสงค์รายวิชา

เพื่อเสริมสร้างทักษะและประสบการณ์ในการผลิตและแปรรูปทางการเกษตรอย่างมีระบบ
และคุณภาพ สามารถวางแผน ดำเนินงาน และแก้ไขปัญหาในการผลิตผลผลิตเพื่อการยังชีพการ
แปรรูปและการจำหน่าย ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี
ในการพัฒนาอาชีพเกษตร

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล และนำความรู้ในรายวิชาที่เรียนมาประยุกต์ให้สอดคล้องเพื่อวางแผน
แผน จัดทำโครงการ ดำเนินการ และปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการผลิตผลผลิตทางสัตว์เพื่อการยัง
ชีพ การแปรรูปและการจำหน่าย บันทึกการปฏิบัติงาน สรุปและรายงานผลการปฏิบัติงานตาม
โครงการ

หมายเหตุ โครงการผลิตและแปรรูปทางสัตวศาสตร์ ได้แก่ โครงการเลี้ยงไก่ไข่ โครงการเลี้ยงไก่เนื้อ โครงการเลี้ยงสุกรขุน โครงการเลี้ยงสุกรพันธุ์ โครงการเลี้ยงปลา โครงการเพาะขยายพันธุ์ปลา โครงการเลี้ยงโคเนื้อ โครงการเลี้ยงโคนม โครงการเลี้ยงกุ้ง โครงการเลี้ยงกุ้ง โครงการเลี้ยงเปิด-ห่าน โครงการเลี้ยงเปิดไข่ โครงการเลี้ยงนกกระทา และโครงการผลิตและแปรรูปทางสัตวศาสตร์อื่นๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้น นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ หรือโครงการต่อเนื่อง

2.2 การศึกษาเกษตร

นพคุณ ศิริวรรณ (2532 : 26) ได้ให้ความหมายของการศึกษาเกษตร (Agricultural Education) หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การนิเทศ และบริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม เพื่อเป็นการเตรียมคนไปทำหน้าที่ต่างๆ หรือมีความเข้าใจในเรื่องเกษตรกรรม

การศึกษาเกษตรมุ่งที่จะอบรมบุคลากรให้มีความสามารถ 3 ประการ คือ

1. ความรู้และเทคนิคการเกษตร (Technical Knowledge)
2. ทักษะในงานเกษตร(Technical Skills)
3. เจตคติที่ดีต่องานเกษตร(Agricultural Attitude)

ลักษณะการเรียนการสอนในชั้นเรียนการสอนอาชีพศึกษาเกษตรเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วยการเรียนในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ
2. การจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักปฏิบัติจริงในฟาร์ม หรืองานนั้นประกอบด้วยโครงการฟาร์มวิทยาลัยโครงการทดลองของนักเรียน โครงการเกษตรภายใต้การนิเทศงานฟาร์มเอกชนหรือหน่วยงานต่างๆ

การสอนวิชาเกษตรกรรม วิธีที่ดีที่สุด คือ การใช้วิธีสอนหลายวิธีรวมกัน สิ่งที่เขาไม่ได้ คือ การสอนโดยดูจากของจริง ซึ่งเป็นวิธีที่จะทำให้เกิดทักษะความชำนาญเฉพาะเรื่อง อีกทั้งตรงกับปรัชญาที่กล่าวว่า “การเรียนโดยการปฏิบัติจริง ” (ปฏิฐะ นุญนาค, 2514 : 303)

2.2.1 องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตร

การเกษตร หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ หรือเกี่ยวข้องกับการผลิต (Production) การแปรรูป (Processing) และการจำหน่าย (Distribution) ผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งเป็นกระบวนการที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในฟาร์ม ดัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั้นการศึกษาเกษตรจึงเป็นการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ ทักษะประสบการณ์ทางด้านการเกษตร ทั้งนี้โดยที่บุคคลนั้นสามารถนำ ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ไปถ่ายทอดต่อบุคคลอื่นๆ ที่สนใจได้ ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน (ชัยมงคล สุภานนิช, 2515 : 333)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2527 : 422-423) ได้กล่าวถึงลักษณะของครูเกษตรที่ดี ว่าต้องมีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการและภาคปฏิบัติ การเรียนการสอนวิชาเกษตรมิใช่ สอนอยู่แต่บนกระดานเพียงอย่างเดียว ครูเกษตรจะต้องนำความรู้ภาคทฤษฎีไปปฏิบัติให้เห็นจริง ด้วย ลักษณะความรู้ความสามารถทางวิชาการและภาคปฏิบัติของครูเกษตรที่สำคัญมีดังนี้

1. มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน ควรมีความรู้ลึกซึ้งในเนื้อหาวิชาที่สอนและสามารถนำความรู้ นั้นไปประยุกต์ใช้ได้ทันทีและมีความรอบรู้พื้นฐานการเกษตร
2. มีทักษะภาคปฏิบัติในการเรียนการสอนวิชาเกษตร เน้นการเรียนโดยการกระทำจริง
3. มีความรู้ในวิชาชีพครู เช่น จิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
4. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับครูเกษตรทุกคน ครูควรจะต้องศึกษาหลักสูตรให้ถ่องแท้
5. มีทักษะในการวางแผน ครูเกษตรควรมีความสามารถในการทำแผนการสอน เตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนและบันทึกการสอน
6. มีทักษะในการจัดการเรียนการสอน ครูเกษตรต้องสามารถนำความรู้ทางวิชาการ ด้านเกษตร ทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมทั้งวิชาชีพครูมาประยุกต์จัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
7. มีทักษะในการจัดการเรียนการสอน ครูเกษตรต้องมีความสามารถนำความรู้ต่างๆ มาประยุกต์ เพื่อรักษาระเบียบวินัยของชั้นเรียน
8. มีทักษะในการนิเทศโครงการเกษตร เพราะในการเรียนการสอนวิชาเกษตรจำเป็นต้องให้ผู้ เรียนได้มีประสบการณ์จัดโครงการแบบต่างๆ
9. มีทักษะในการวัดและประเมินผล ครูเกษตรควรมีความรู้เรื่องการวัดและประเมินผลหลายๆ แบบ สามารถเลือกใช้วิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

รณณีย์ อภาภิรม (2531 : 96) กล่าวถึงการสอนวิชาเกษตรว่าต้องให้ผู้เรียนวิชาเกิดการ เรียนรู้ในเรื่องที่สอนให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละระดับ ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้อย่างมากหรือน้อยก็อยู่กับปัจจัยหลายๆ อย่าง ได้แก่

- ลักษณะของครู (Teacher characteristics)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ลักษณะของนักเรียน (Learner characteristics)
- ลักษณะกลุ่มผู้เรียน (Group characteristics)
- เนื้อหา (Subject matter)
- อุปกรณ์ประกอบการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก (Physical matter of teaching facilities)
- สิ่งแวดล้อมหรืออิทธิพลภายนอก (Outside forces)
- พฤติกรรมร่วมระหว่างผู้เรียนและผู้สอน (Learner and Teacher behavior)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2532 : 23) กล่าวถึงการเลือกสรรงานภาคปฏิบัติที่จะมอบให้นักเรียนจะต้องคำนึงถึงระดับพัฒนาการทางกายและทางสมองของเด็ก ประสบการณ์ ความสนใจของแต่ละคนแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ยังต้องคำนึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงานด้วยการบวนการเรียนวิชาอาชีพแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การฝึกปฏิบัตินั้นสามารถทำได้ 3 สถานที่ คือ ฝึกในโรงงานของโรงงาน ฝึกปฏิบัติในแหล่งวิทยการ ฝึกปฏิบัติในแหล่งประกอบการ ไร่ นา ฟาร์ม

นักการศึกษาและครูอาจารย์มีทัศนะเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหาวิชาในลักษณะที่แตกต่างกันไป บางคนเชื่อว่าบางวิชามีคุณค่าในตัวเองจึงสมควรเรียนเนื้อหาดังกล่าว คุณค่าของเนื้อหา บางคนเห็นว่าเนื้อหาที่นำมาสอนต้องเป็นเนื้อหาที่ใช้ประโยชน์ได้โดยตรง บางคนเห็นว่าเนื้อหาเป็นเพียงสื่อพัฒนาความสามารถทางสมอง ทักษะ ค่านิยม และเจตคติ (บุญชม ศรีสะอาด, 2537 : 43)

การเลือกเนื้อหาสาระที่จะนำมาสอนจำเป็นต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียนและจะต้องให้มีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน หากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนง่ายเกินไปผู้เรียนก็จะไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้ามหากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความยากเกินไปหรือไม่มีความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เนื้อหาอันนั้นก็จะป็นอุปสรรคที่ผู้เรียนไม่สามารถเอาชนะได้ (สงัด อุทรานันท์, 2532 : 173)

2.2.2 ความหมายของการสอนภาคปฏิบัติ

จีวรรรณ ญาณพันธ์ (2530 : 16-17) ได้กล่าวไว้ว่า ปรัชญาการศึกษาเกษตรที่ยึดหลักการที่ว่าผู้เรียนต้องดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองโดยการทำด้วยตนเอง คิดด้วยตนเองใช้ความรู้สึกของตนเองและทำความเข้าใจในงานให้แจ่มชัดและลึกซึ้ง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมจึงจำเป็นต้องสอนบทปฏิบัติและมีโครงการงานฟาร์มเพื่อฝึกผู้เรียน และต้องระลึกอยู่เสมอว่าการ

ปฏิบัติงานรวมทั้งวิธีการปฏิบัติจะต้องเป็นวิธีการปฏิบัติอย่างถูกต้อง เป็นที่ยอมรับทางด้านวิชาการจึงจะถือได้ว่าเป็นกระบวนการที่ดีที่สุด

รมณีย์ อาภาภิรม (2531 : 96) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์และลักษณะของการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติวิชาเกษตร ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการสอนภาคปฏิบัติวิชาเกษตร

1. เพื่อให้เกิดความรู้อย่างแจ่มแจ้งตลอดจนสามารถปฏิบัติในสิ่งที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 2. เพื่อให้มีทักษะความชำนาญในวิชาชีพเกษตรจนเกิดความมั่นใจในการออกไปประกอบอาชีพ
 3. เพื่อให้สามารถค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ และความรู้ในสิ่งที่สนใจเพิ่มเติมได้
- ลักษณะของการจัดการการสอนภาคปฏิบัติวิชาเกษตร
1. ปฏิบัติเพื่อให้รู้วิธีการ (Learning a teaching)
 2. ปฏิบัติเพื่ออธิบายหลักการหรือทฤษฎีให้เห็นจริง (Illustrating a principle)
 3. ปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญ (Practicing a skill)
 4. ปฏิบัติเพื่อรวบรวมข้อมูลและแปลความ (Gathering data and gaining experience in its interpretation)

การจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมด้านการทำงานและอาชีพควรจัดไว้ภายใน หรือภายนอกสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง สำหรับงานทางด้านเกษตรควรจัดกิจกรรมในสวนหรือภายในโรงเรียนหรือทุ่งนาหรือจัดในบริเวณปฏิบัติงานนอกจากนี้นักเรียนและนักศึกษาควรมีโอกาสเรียนรู้ถึงการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมการเกษตรด้วย (มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช, 2532 : 23)

การสอนปฏิบัติงานเกษตรเป็นส่วนที่สำคัญในการฝึกอาชีพการทำฟาร์ม การปฏิบัติงานหรือการฝึกงานเกษตรไม่เพียงแต่จะช่วยการพัฒนาครู-อาจารย์ แต่ยังมีจุดช่วยเสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ได้พัฒนาความสามารถที่จะประกอบอาชีพทำฟาร์มได้เป็นอย่างดี (นพคุณ ศิริวรรณ, 2529 : 1)

พรทิพย์ อุดมสิน (2523 : 18) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้เรียนอาชีพเกษตรควรต้องฝึกความชำนาญการปฏิบัติงานเกษตร และนับเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะว่าผู้จ้างแรงงานต้องการบุคคลากรที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความสามารถ การให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและรักในอาชีพเกษตรซึ่งเป็นไปตามปรัชญาของการศึกษากษัตริย์ว่าการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง

2.2.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ

ปฏิรูประ บัญชา (2508 : 72) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนในวิชาชีพนั้นจำเป็นต้องมีอุปกรณ์และเครื่องมือประกอบการสอนซึ่งจะขาดเสียมิได้ เพราะอุปกรณ์และเครื่องมือประกอบการสอนที่ดีนั้นจะช่วยให้ครูมีวิธีการสอนที่ได้ผลรวดเร็ว นักเรียนสามารถติดตามและเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ในการสอนปฏิบัติในฟาร์มนั้น ครูจะต้องพิจารณาว่า เมื่อใดจึงจะใช้สอนปฏิบัติ ควบคู่กันไปกับการสอนในชั้นเรียน ครูควรตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียนและสอนเน้นหนักเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นเกิดความเชื่อมั่น

นพคุณ ศิริวรรณ (2532 : 102-108) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนงานฟาร์มหรือการสอนการปฏิบัติงานโครงการเกษตร หากมองดูอย่างผิวเผินแล้วไม่ยากเพียงแต่ให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานฝึกงานในไร่หรือฟาร์มของโรงเรียนหรือผู้ปกครองของนักเรียน แต่การที่นักเรียนจะเรียนได้สัมฤทธิ์ผลขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง คือ

1. อายุและสถานภาพของนักเรียน
2. ระบบผู้ปกครองและชุมชนที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของนักเรียน
3. ระบบวัสดุอุปกรณ์สิ่งของจำเป็นในการทำฟาร์ม
4. ระบบสินเชื่อหรือแหล่งการเงิน
5. ระบบการตลาดผลผลิตทางการเกษตร
6. ระบบการจัดการสอนและการเรียน
7. ระบบการจัดนิเทศศึกษา
8. ระบบการจัดโครงการฟาร์มของสถานศึกษา
9. ระบบบริหารสถานศึกษาในส่วนที่สนับสนุนงานฟาร์ม

2.2.4 ประโยชน์การเรียนการสอนภาคปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2533 : 365-366) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนงานเกษตร เป็นการพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียนและครู โดยเฉพาะการปฏิบัติงานที่มุ่งการกระทำจริงจะก่อให้เกิดทักษะแก่นักเรียนที่ได้เรียนงานเกษตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวย่อมมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีความสำคัญดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ทางด้านนักเรียน ช่วยให้มีควมรู้ความเข้าใจ ทักษะและประสบการณ์ คือ
 - 1.1 ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจอย่างซาบซึ้ง และมีประสบการณ์จากการกระทำจริงจากชีวิตจริงอันเป็นหลักการกันไม่ให้เกิดความล้มเหลวในการดำเนินงานสำหรับชีวิตอนาคตต่อไป
 - 1.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดสอบความถนัดของตนเองในการเรียนเกษตร
 - 1.3 ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนตามหลักสูตร
 - 1.4 สร้างสมรรถภาพในการตัดสินใจปฏิบัติงานเกษตรที่ถูกต้อง ก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่องานเกษตร
 - 1.5 เป็นการสมานไมตรี มีความใกล้ชิดและความเข้าใจอันดีระหว่างครู นักเรียนและสถานศึกษา
2. ทางด้านครูผู้สอนงานเกษตร
 - 2.1 ก่อให้เกิดแนวความคิดในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 - 2.2 ช่วยให้การสอนงานเกษตรจากการปฏิบัติจริงบังเกิดผลยิ่งกว่าวิธีอื่นใดทั้งสิ้น
 - 2.3 ก่อให้เกิดความรักงานและความกระตือรือร้นสำหรับการศึกษาค้นคว้าทางการเกษตรมากยิ่งขึ้น
 - 2.4 ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนงานเกษตรมากขึ้น เป็นผลให้เกิดความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานต่อไป
 - 2.5 เป็นผู้ประสานสัมพันธ์ในท้องถิ่นกับโรงเรียนมีความใกล้ชิดมากขึ้น โดยเฉพาะขอความช่วยเหลือต่างๆ
3. ทางด้านสถานศึกษา
 - 3.1 ทำให้เกิดความเข้าใจดีว่าจุดประสงค์ในการให้ความรู้งานเกษตร แก่นักเรียนนั้นขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติงานอันทันสมัยและถูกต้องจึงจะประสบผลสำเร็จ
 - 3.2 ช่วยให้สถานศึกษากับบ้านมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดยิ่งขึ้น มีความหมายสำหรับประชาชน และทำให้ประชาชนมีความรู้สึกที่สถานศึกษาเป็นของเราทุกคน
 - 3.3 ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูในโรงเรียนให้การสนับสนุน เห็นความสำคัญจากการปฏิบัติงานมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน

ในการนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น มีขั้นตอนหนึ่งที่จะขาดเสียมิได้ก็คือ การวัดและการประเมินผล เพราะการประเมินผลจะเป็นข้อมูลย้อนกลับที่สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาการและความก้าวหน้าในการเรียนรู้ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนและความมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ทำให้ครูได้ทราบผลการสอนและวิธีการสอนของงานว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด เพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอน ดังนั้นการประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน เมื่อใดมีการเรียนการสอน จะต้องมีการประเมินผลควบคู่กันไป

อัญชลี แจ่มเจริญ และ สุกัญญา ชาวীরธรณ (2523 : 275) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลการเรียนการสอนไว้ว่า เป็นวิธีการพิจารณาตัดสินประสิทธิภาพถึงความเจริญงอกงามและความสามารถของผู้เรียน ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ช่วยให้ผู้สอนรู้จักและเข้าใจผู้เรียนได้ดีขึ้น รวมถึงให้ทราบเกี่ยวกับการสอนของครูและข้อบกพร่องต่างๆ ในการเรียนการสอน ตลอดจนบริการต่างๆ ที่สถาบันการศึกษาจัดให้ผู้เรียน เพื่อประโยชน์และปรับปรุงในการแก้ไขให้ดีขึ้น

นิมมวล ทศวัฒน์ (2523 : 67) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการประเมินผลไว้ ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงพัฒนาการด้านต่างๆ ของนักเรียน อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียนว่า นักเรียนพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด
2. เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของนักเรียน
3. เพื่อทราบว่า การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้แล้วมากน้อยเพียงใด
4. เพื่อทราบผลการสอนของครูว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด ยังมีข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขอย่างไร
5. เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนอยู่เสมอ

กาญจนา คุณารักษ์ (2527 : 128-152) ได้กล่าวถึงการประเมินผลว่าเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการเรียนการสอน มี 2 ประเภท คือ

1. การประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการตรวจความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นของนักเรียนและประเมินว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุงตัวนักเรียน แผนการสอนและวิธีการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น
2. การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน ซึ่งเป็นการประเมินระหว่างภาคเรียนให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของรายวิชาออกมาเป็นคะแนน ระหว่างภาคและการประเมินผลปลายภาค โดยประเมินผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สำคัญ เมื่อสิ้นภาคเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า การประเมินผลการเรียนการสอนเป็นวิธีดำเนินการในการพิจารณาตัดสินพฤติกรรมและการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียน ช่วยให้อาจารย์ ผู้สอนทราบเกี่ยวกับการสอนของตนเองว่า บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และมีข้อบกพร่องต่างๆ จากการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้เพื่อใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นยิ่งขึ้นไป

2.4 การฝึกงาน

2.4.1 ความหมายของการฝึกงาน

ได้มีการศึกษาและวิจัยทางอาชีวศึกษาเกษตร ปรากฏว่าสิ่งที่มีความสำคัญอย่างหนึ่ง คือ การฝึกงาน ซึ่งเรื่องนี้ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของการฝึกงาน หรือทักษะด้านอาชีพแตกต่างกันออกไป ดังนี้คือ

บุญธรรม จิตตอนันต์ และปัญญา หิรัญศรีศรี (2521 : 111) กล่าวว่า การฝึกหัดประสบการณ์ในการทำงานนั้นเป็นการศึกษาอย่างหนึ่งช่วยให้นักเรียนหรือนักศึกษาที่จบการศึกษาออกไปทำงาน ไม่ต้องเสียเวลามากนักในการที่จะใช้วิชาความรู้ที่เรียนมาให้เข้ากับงานไม่ว่าหลักสูตรนั้นเป็นหลักสูตรกึ่งฝีมือ แรงงานฝีมือ หรือแรงงานชั้นสูง การฝึกหัดประสบการณ์ในการทำงาน เป็นเรื่องสำคัญที่ขาดเสียมิได้

สนอง ทิพย์สังวาลย์ (2522 : 25) ได้กล่าวว่า การฝึกงานภาคปฏิบัติในวิชาที่เรียนทำให้เกิดประสบการณ์โดยตรง และเกิดความชำนาญในด้านวิชาชีพแก่ผู้เรียน การกระทำด้วยตนเองนอกจากการเรียนรู้แล้ว ยังทำให้เกิดทักษะและประสบการณ์เพิ่มขึ้น

เสนาะ ติเยาว์ (2519 : 148) กล่าวว่า การฝึกงาน เป็นโครงการจัดฝึกอบรมที่จัดขึ้นระหว่างโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ องค์การธุรกิจเอกชนต่างๆ โดยนักเรียน นักศึกษาไปทำงานต้องอาศัยความรู้ความสามารถ ตามหลักสูตรที่ได้เรียนมาจากสถาบันการศึกษาเป็นระยะเวลาหนึ่งจนเห็นได้ว่าพอที่จะออกไปปฏิบัติงานจริงๆ ได้ การฝึกงานปกติจะใช้งานที่ต้องใช้ความรู้ ความชำนาญสูงหรืองานอาชีพ เช่น หมอ ครู หนายความ นักการเกษตร วิศวกร เป็นต้น

2.4.2 ความสำคัญของการฝึกงาน

โฆเซิต ลีฆวนานนท์ (2531 : 10) กล่าวว่า การฝึกงานได้ถูกจัดเสริมในหน่วยงานต่างๆ ไม่แต่เฉพาะสถาบันการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงาน ดังนั้นการฝึกงานจึงมีรูปแบบต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน หรือเป้าหมายของงาน

สนอง ทิพย์สังวาลย์ (2527 : 36) กล่าวว่า การฝึกงานภาคปฏิบัติในเรื่องที่เรียนทำให้เกิดประสบการณ์โดยตรง และเกิดความชำนาญในด้านวิชาชีพแก่ผู้เรียน การกระทำด้วยตนเอง นอกจากเกิดการเรียนรู้แล้ว ยังทำให้เกิดทักษะและประสบการณ์เพิ่มขึ้น

ปัญญา หิรัญรัตน์ (2520 : 110-113) มีความคิดเห็นว่าการฝึกประสบการณ์ในการทำงานให้กับผู้เรียน ภายใต้การทำงานในสภาพที่เป็นจริง โดยโรงเรียนรับผิดชอบเชื่อมกับหน่วยงานที่ฝึกและมีครูเป็นผู้ประสานงานนิเทศ และติดตามดูแลการทำงาน ตลอดจนความประพฤติของผู้เรียน เนื่องจากการเรียนจากการปฏิบัติจริงๆ จึงทำให้เกิดความรู้ มีการพัฒนาทักษะและทัศนคติที่ดีตลอดจนด้านอาชีพควบคู่กันไป

นพพร พานิชสุข (2521 : 7) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานว่าเป็นประสบการณ์ตรงที่สถานศึกษาให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าสัมผัสเกี่ยวกับวิชาชีพของตนเองในอนาคต

บุญธรรม จิตต์อนันต์และคณะ (2521 : 156-157) ในการหาประสบการณ์ในการทำงาน ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนหรือนักศึกษาได้มีโอกาสฝึกงานภาคปฏิบัติเพิ่มขึ้นในสิ่งที่เรียนมาจากชั้นเรียน และเป็นการช่วยต่อเนืองโรงเรียนกับงาน
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนหรือนักศึกษาได้มีโอกาสไปเห็นหรือสำรวจโรงงานต่างๆ และช่วยในการตัดสินใจว่าจะเลือกประกอบอาชีพใดแน่
3. เพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้และทักษะทั้งทางด้านทั่วไปและอาชีพ
4. เพื่อให้โอกาสนักเรียน นักศึกษาที่อยู่ในวัยเหมาะสมอยู่ศึกษาวิชาสามัญ ในโรงเรียนครึ่งเวลา และออกไปฝึกงานข้างนอกครึ่งเวลา
5. ช่วยในการปรับตัวของนักเรียนหรือนักศึกษาที่มีปัญหาด้านบุคลิกภาพและพฤติกรรม

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการฝึกงาน คือ เพื่อให้นักเรียนหรือนักศึกษาได้มีการพัฒนาทักษะ ความรู้ และทัศนคติ ทำให้เกิดประสบการณ์โดยตรง และเกิดความชำนาญในด้านวิชาชีพ ภายใต้การทำงานในสภาพที่เป็นจริง

2.4.3 การฝึกงานทางด้านการเกษตร

2.4.3.1 ความหมายของการฝึกงานในสาขาเกษตร

ประณีต ทรงปราศาศน์ (2523 : 95) ได้ให้ความหมายของการฝึกงานในสาขาเกษตรศาสตร์ว่า หมายถึง การที่ต้องฝึกหัดทำให้เกิดความรู้และความสามารถในการปฏิบัติต่ออาชีพเกษตร โดยรวม ตลอดทั้งการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การผลิต การแปรรูป และการจัดจำหน่าย

นพคุณ ศิริวรรณ (2529 : 21) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานในลักษณะของการปฏิบัติงานฟาร์มว่า ต้องเป็นแนวทางที่กำหนดขึ้นจากการวางแผนที่ดี มีการจัดรูปแบบที่ดีและการคัดเลือกกิจกรรมที่มีคุณค่าทางการศึกษาให้นักเรียนได้ปฏิบัติภายใต้การนิเทศของสถานศึกษา เพื่อจุดมุ่งหมายในอันที่จะพัฒนาความสามารถในการทำฟาร์มอย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป ความหมายของการฝึกงานเกษตร จึงเป็นเรื่องราวของการทำงานหรือฝึกปฏิบัติที่เกี่ยวกับการผลิตพืช สัตว์ การแปรรูป และการจัดจำหน่าย ผลผลิตทางการเกษตร หลังจากนั้นนักศึกษาได้ศึกษาเนื้อหา ทางด้านวิชาการในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ในสภาพที่เป็นจริง

2.4.3.2 ความสำคัญของการฝึกงานในสาขาเกษตร

โฆษิต ลีฆวนานนท์ (2531 : 8) ได้กล่าวว่า การศึกษาในสาขาวิชาการเกษตรจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนในภาคปฏิบัติ จึงจัดให้มีการฝึกงานเกษตรเป็นเรื่องหนึ่งในหลักสูตรการเรียนการสอน สถานศึกษาวิชาเกษตรจะต้องมีสถานฝึกปฏิบัติ ซึ่งเป็นฟาร์มของสถานศึกษาเอง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะเกษตรต่างๆ ตลอดจนการเรียนรู้การจัดการฟาร์มให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจยิ่งขึ้น จึงจัดส่งนักเรียนออกฝึกงาน

ปฏิฐะ บุนนาค (2508 : 10) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาทางด้านเกษตร ว่ายังไม่ดีเท่าที่ควรในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ความไม่สมบูรณ์ของหลักสูตร
2. ครูผู้สอนไม่สามารถนำเอาความรู้ต่างๆ ทางทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในภาคปฏิบัติเท่าที่ควร
3. สถานศึกษามีงบประมาณไม่เพียงพอ

สุทิน ทรงเนื้ออ่อน (2523 : 36) กล่าวว่า การเรียนเกษตรต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตและทรัพยากรธรรมชาติ ผู้ประกอบอาชีพต้องมีความอดทน ไม่ว่าจะมีความร้อนความหนาวหรืองานหนัก และผู้ที่เรียนเกษตร ต้องมีการฝึกงาน เพื่อให้เกิดความรู้ ความอดทนและทำให้เกิดทักษะประสบการณ์มีอย่างเพียงพอ

ในทำนองเดียวกันกับ Burlingham (1976 : 17) ได้ให้ความเห็นพ้องที่จะสรุปได้ว่า การจัดหาประสบการณ์ในการทำงานและการฝึกงานในคนวัยหนุ่มสาว เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพด้วย และการที่คนวัยหนุ่มสาวได้ทำงานฟาร์ม เป็นการเสริมทางการเรียนการสอนในห้องให้เกิดผลดี

นอกจากนี้ FAO (1976 : 63) ยังรายงานการฝึกงานทางเกษตรกรรมนั้นเป็นการฝึกให้ผู้ปฏิบัติรู้จักการทำงานให้ถูกต้องทันเวลา รู้จักเพิ่มผลผลิต มีทักษะเฉพาะอย่าง รู้เรื่องราว และรู้จักใช้เหตุผลในการทำงานด้วย

นพคุณ ศิริวรรณ (2529 : 2) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนปฏิบัติงานเกษตรเป็นส่วนที่สำคัญในการฝึกอาชีพการทำฟาร์ม การปฏิบัติงานหรือการฝึกงานเกษตรไม่เพียงแต่จะช่วยเสริมการพัฒนาครู-อาจารย์เท่านั้น แต่ยังมีจุดมุ่งหมายช่วยส่งเสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถที่จะประกอบอาชีพฟาร์มได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ซึ่งประชากรส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรและการเกษตรยังเป็นพื้นฐานในภาคอุตสาหกรรม ดังนั้นการศึกษาในสาขาวิชาเกษตรจำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนในภาคปฏิบัติ และจัดให้มีการฝึกงานเกษตรเป็นเรื่องหนึ่งในหลักสูตรการเรียนการสอนและผู้ที่เรียนเกษตร ต้องมีการฝึกงานเพื่อให้เกิดความรู้ ความอดทนและให้เกิดทักษะประสบการณ์มากยิ่งขึ้น

2.4.3.3 วัตถุประสงค์ของการฝึกงานในสาขาเกษตร (กรมอาชีวศึกษา, 2527 : 3)

1. เพื่อให้มีความรู้ ความชำนาญ และคุ้นเคยงานเกษตรอย่างแท้จริง
2. เพื่อให้เกิดความอดทนในด้านการปฏิบัติงานและปฏิบัติงานตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง
3. เพื่อฝึกความคิดริเริ่มสร้างสรรค์งาน รู้จักนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการเพิ่มผลผลิต
4. เพื่อสร้างนิสัยให้เกิดความรักการทำงานด้านการเกษตร รู้จักการประหยัด และมีความรับผิดชอบ
5. เพื่อฝึกการเป็นผู้นำ โดยนำวิธีการปฏิบัติที่ได้ผลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.5 ทฤษฎีความต้องการ

ความหมายของความต้องการ มีผู้เชี่ยวชาญให้ความหมายดังนี้

สุรางค์ จันทร์เอม (2527 : 134) กล่าวว่า ความต้องการหมายถึง สภาพขาดสมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ ซึ่งก่อให้เกิดแรงผลักดันให้มนุษย์ต่อสู้หรือหลีกเลี่ยงหนีออกจากวัตถุหรือสภาพการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ร่างกายเข้าสู่สภาพสมดุลดั้งเดิม

เดโช สวณานนท์ (2512 : 205) กล่าวว่า ความต้องการ หมายถึง การขาดหรือการเสียดุลยภาพทางกายหรือทางจิตใจของมนุษย์และมนุษย์พยายามทำตนให้อยู่ในสภาพสมดุล เช่น ไม่ให้หิว ไม่ให้เสียเกียรติ ให้ตนมีหน้าตาเสมอเพื่อนฝูง เป็นต้น การขาดบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งถ้าว่าสิ่งที่ขาดนั้นจะมีอยู่หรือเกิดขึ้นอยู่แล้ว จะมีผลให้อินทรีย์นั้นดำเนินการไปได้ตามปกติวิสัยหรือมีสวัสดิภาพที่สมบูรณ์ส่วน

ชัยพร วิชาวุธ (2525 : 129) กล่าวว่า นักจิตวิทยาหลายคนเชื่อว่า แรงผลักดันเกิดจากความต้องการ ความต้องการของคนเรามีมากมาย ความต้องการของมนุษย์แยกออกเป็น 2 ประเภท คือ ความต้องการทางกายภาพและความต้องการทางด้านจิตใจ

ซิลเวอร์แมน (Silverman, 2524 : 203) กล่าวว่า ความต้องการนั้นเกิดจากการขาดสมดุลทั้งภายในร่างกายเองและสิ่งแวดล้อมภายนอกแล้วทำให้เกิดแรงขับขึ้น ความต้องการของคนมีมากบ้างน้อยบ้างอยู่ตลอดเวลาและทุกคนล้วนมีความต้องการด้วยกัน

มาสโลว์ (Maslow) (อ้างโดย รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2538 : 35) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. ความต้องการด้านสรีระหรือความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological หรือ Physiological needs)
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยและสวัสดิภาพ (Safe needs)
3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love and belonging needs)
4. ความต้องการที่จะรู้ว่าตนเองมีค่า (Esteem needs)
5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน (Self actualization)

และนอกจากความต้องการขั้นพื้นฐาน 5 ประเภทดังกล่าว ยังมีความต้องการอีก 2 ประเภท คือ ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ (Need to know and understand) และความต้องการด้านสุนทรียภาพ (Aesthetic needs) เป็นลำดับขั้นที่ 6 และลำดับขั้นที่ 7 มีนักจิตวิทยาหลายท่านไม่เห็นด้วยกับการจัดลำดับแบบนี้และคิดว่า ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาเต็มที่ตามศักยภาพของตน เป็นกระบวนการที่คนเราทุกคนที่ได้รับความเข้าใจในความต้องการขั้นพื้นฐานทั้ง 5 ประเภทและเสาะแสวงหาอยู่เสมอโดยไม่มีจุดจบ จึงเป็นการยากที่จะเชื่อว่า คนเราต้องการถึงขั้นนี้ได้ อย่างสมบูรณ์ก่อนที่จะต้องการสติปัญญาหรือความต้องการที่จะรู้และเข้าใจอีกประการหนึ่ง มาสโลว์ (Maslow) ได้เขียนไว้ว่า ความต้องการเป็นการแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ อันเนื่องมาจากการได้รับแรงจูงใจซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลที่จะต้องผลักดันให้

บุคคลแสดงพฤติกรรมในการปรับปรุงตนเอง ให้มีวิถีชีวิตดำเนินไปตามวิถีที่ถูกต้องและทำให้เกิดความพอใจในผลสำเร็จของตนเอง ความต้องการของมนุษย์จะแสดงความพอใจออกมาตามลำดับขั้น โดยเริ่มตั้งแต่ความต้องการขั้นต่ำสุดจนกระทั่งความต้องการสูงสุด

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Needs Hierarchy) มีหลักเบื้องต้น 3 ประเภทคือ

1. มนุษย์ทุกคนมีความต้องการ ความต้องการของมนุษย์นี้จะมีอยู่ในตัวมนุษย์ตลอดไป ไม่มีสิ้นสุด เมื่อสนใจในความต้องการหนึ่งแล้วก็ยังต้องการในลำดับที่สูงขึ้น
2. อิทธิพลใดที่มีผลต่อความต้องการของมนุษย์อยู่ในลำดับขั้นนั้นๆ เท่านั้น หากความต้องการลำดับขั้นนั้นๆ เท่านั้น หากความต้องการลำดับขั้นนั้นๆ ได้รับการตอบสนองให้พอใจแล้ว ความต้องการนั้นก็จะหมดอิทธิพลไป
3. ความต้องการของมนุษย์จะมีลำดับจากต่ำไปหาสูง เมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองเป็นที่พอใจแล้ว ความต้องการลำดับสูงขึ้นก็ตามมา

เมอร์เรย์ (Merrey) (อ้างโดย กมลรัตน์ กล้าสูงวงศ์, 2524 : 230) มนุษย์ไม่ว่าจะเกิดภายในร่างกายหรือเกิดจากสังคัม จะมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ถ้าเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน จะมีความต้องการใดความต้องการหนึ่งที่สำคัญไปกว่าความต้องการอื่นๆ ดังนั้นการเลือกแสดงพฤติกรรมตอบสนองความต้องการจึงไม่แน่นอน ไม่สามารถบังคับได้ว่า อินทรีย์จะเลือกตอบสนองความต้องการใดก่อน

ความต้องการนี้ เมอร์เรย์ (Merrey) กล่าวว่า มีถึง 20 ความต้องการ ได้แก่

1. ความต้องการที่จะยอมแพ้หรือยอมรับผิด
2. ความต้องการที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง
3. ความต้องการทำให้ผู้อื่นรัก
4. ความต้องการเอาชนะโดยความรุนแรง การต่อสู้
5. ความต้องการเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง
6. ความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคโดยการสร้างความมานะพยายามขึ้น
7. ความต้องการปกป้องตนเองจากความผิด คำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิ
8. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงกว่า
9. ความต้องการที่จะควบคุมผู้อื่น ให้ผู้อื่นกระทำตาม
10. ความต้องการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้เรื่องราวของตนเอง
11. ความต้องการที่จะได้รับความปลอดภัยจากสถานการณ์ที่เป็นอันตรายทั้งปวง
12. ความต้องการที่จะพ้นความอับอาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. ความต้องการที่จะให้ความเมตตา สงสาร ช่วยเหลือ ผู้ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้
14. ความต้องการที่จะจดทุกอย่างให้เป็นระเบียบ
15. ความต้องการความสนุกสนาน
16. ความต้องการที่จะแยกตนเองออกจากความทุกข์
17. ความต้องการการดูแลเอาใจใส่ ความเมตตาสงสาร จากผู้อื่น
18. ความต้องการทางเพศ
19. ความต้องการที่จะมีความสุขกับสิ่งประทับใจทั้งหมด
20. ความต้องการที่จะเข้าใจสิ่งต่างๆ

2.6 ทฤษฎีความสนใจ

2.6.1 ความหมายของความสนใจ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ดังนี้

Dewey (อ้างโดย มณู สุขสมบุญ, 2542 : 18) ได้ให้ความหมายของความสนใจว่า ความสนใจ คือ ความรู้สึกชอบหรือความพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่ง แนวความคิดใดแนวความคิดหนึ่ง หรือต่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

สุชา จันทรเอม (2536 : 74) ได้ให้ความหมายของความสนใจว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติ (Attitude) ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะและความรู้สึกนั้นทำให้บุคคล เอาใจใส่และกระทำจนบรรลุถึงความมุ่งหมายที่มีต่อสิ่งนั้น และยังกล่าวอีกว่า หมายถึงความสะท้อนใจอันเกิดจากปฏิกริยาระหว่างสิ่งเร้ากับร่างกายให้เกิดความสะท้อนใจอย่างแรง จนทำให้เกิดความตั้งใจจดจ่อต่อสู้กับสิ่งเร้าที่สับสนไป

สุนทร โคมินและสนธิ สมัครการ (อ้างโดย มณู สุขสมบุญ, 2542 : 19) กล่าวถึงความสนใจทั้งในแง่ของความนิยมและการปรับตัว โดยกล่าวว่าความสนใจเป็นเพียงการแสดงออกแง่มุมหนึ่งของอีกหลายๆ แ่มุมของค่านิยม ความสนใจมีส่วนประกอบบางประการที่ค่านิยมมีความสนใจอาจจะเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกของความต้องการอันอาจจะนำมาซึ่งการกระทำการประเมินและเปรียบเทียบตนเองและผู้อื่น และความสนใจอาจทำหน้าที่ในการปรับตัว ใฝหาความรู้และการแสดงออกความสามารถของตนเองและผู้อื่น และความสนใจอาจทำหน้าที่ในการปรับตัว ใฝหาความรู้และการแสดงออกความสามารถของตนเองให้ประจักษ์ เป็นต้น

จากคำกล่าวต่างๆ พอจะสรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคน ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดความต้องการที่จะทำสิ่งนั้น

2.6.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

บงกช สปิปปันท์ (อ้างโดย มณู สุขสมบุญ, 2542 : 18) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ความสนใจเกิดจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเรื่องราวของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะคนทุกคนจะมีความสนใจในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน
3. ความสนใจนั้นมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระยะเวลาสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกายด้วย
4. ความสนใจเฉพาะอย่างอาจเปลี่ยนแปลงไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจช่วยทำนายความสนใจในอนาคตของตนได้
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพจิตใจและเชาวน์ปัญญาของบุคคล ผู้มีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำจะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่าง ไม่สลับซับซ้อนมากนัก ผิดกับผู้ที่มีระดับเชาวน์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และเป็นเรื่องสลับซับซ้อนมาก

2.6.3 สาเหตุหรือบ่อเกิดของความสนใจ

ความสนใจเกิดขึ้นจากสาเหตุต่อไปนี้ (กฤษณา ศักดิ์ศรี, 2530 : 216)

1. เกิดจากการติดต่อสัมพันธ์ เช่น จากการอ่าน การติดต่อ สิ่งใดที่ทำให้ ความพอใจให้ หรือเห็นว่าสิ่งนั้นจะให้ประโยชน์ ตัวอย่างเช่น เห็นคุณประโยชน์ของกีฬาเทนนิส จึงเกิดความสนใจ ใครพูดหรือเล่นเทนนิสจะสนใจฟังหรือดู
2. สิ่งกระตุ้น ความสนใจเกิดจากสิ่งกระตุ้นลักษณะต่างๆ ดังนี้
 - 2.1 การเปลี่ยนแปลงของสิ่งกระตุ้น เช่น ขณะฟังครูสอนอยู่มีคนเดินเข้ามาในห้องเรียน
 - 2.2 ความเข้มหรือความแน่นของสิ่งกระตุ้น
 - 2.3 การเกิดขึ้นซ้ำๆ ถี่ๆ ของสิ่งกระตุ้น เช่น ขณะฟังครูสอนอยู่มีคนเดินเข้ามาในห้องเรียน
 - 2.4 สิ่งกระตุ้นที่ต่างกันตรงกันข้าม ทั้งสองอย่าง เข้าคู่กันมาเข้า เช่น ภรรยาสูงใหญ่ เหมือนกับนางยักษ์เดินมากับสามีเตี้ยแคระ ชายรูปปร่างหน้าตาอัปลักษณ์เดินมากับภรรยาสวยเหมือนนางฟ้า คนหัวล้านเดินมากับฮิปปีผมยาว
 - 2.5 สิ่งกระตุ้นที่เด่นชัด ภาพชัดแจ่มแจ๋ว เสียงแจ่มใส น่าสนใจกว่าพรมัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.6 สิ่งกระตุ้นที่แปลกประหลาด เช่น คนสองหัว คนเผือก หัวล้านชนกัน
- 2.7 สิ่งกระตุ้นที่น่าในใจ ชาวอายุอายุวัฒนะ การรับของแจกจากรัฐบาล การลดภาษี
3. การเอาอย่างสิ่งใดที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ ก็พลอยสนใจไปด้วยเพื่อการอยู่ร่วมคณะ เช่น ในหมู่บ้านนิยมและสนใจเรื่องการศึกษาไม่ว่ายากดีมีจนอย่างไรก็ต้องส่งลูกเรียนหนังสือ
4. ความรู้ความสามารถที่จะกระทำสิ่งใดได้ย่อมจะเป็นเหตุให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นได้ เช่น คนที่พูดภาษาอังกฤษได้ย่อมสนใจภาษาอังกฤษ
5. ความสนใจเกิดจากการได้รับผลสำเร็จ ถ้าทำงานประสบผลสำเร็จได้รับคำชมเชยจะเกิดความภาคภูมิใจ และมีความสนใจที่จะทำงานนั้นให้ดียิ่งขึ้น เพราะกำลังใจที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลดียิ่งขึ้นอีก
6. ความสนใจเกิดจากความต้องการ บุคคลมีความต้องการทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางสังคม ความต้องการทำให้คนเรหาทางบำบัดความต้องการ สนใจที่จะเสาะแสวงหาเส้นทางสู่ความสำเร็จ
7. เกิดขึ้นเองโดยไม่ทราบสาเหตุ และไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า อาจเป็นเพราะสัญชาตญาณก็ได้ เช่น ไปเห็นสภาพความลำบากของชาวบ้านเข้าก็สนใจอยากหาทางช่วยเหลือ
8. เกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น เป็นชาวประมงน้ำตื้นแล่นไปหาปลาเป็นประจำ ว่ายน้ำ ดำน้ำเก่ง จึงเกิดสนใจก็ฟ้าแข่งเรือ สิ่งแวดล้อม ความเคยชิน ความชำนาญ นับว่ามีความสำคัญต่อความสนใจมาก
9. เกิดจากการติดต่อเอาอย่างผู้อื่น เช่น พ่อ แม่ เพื่อน อาจารย์ สนใจสิ่งใดก็ชอบหรือสนใจสิ่งนั้นตามไปด้วย
10. เกิดจากการอ่าน การอ่านหนังสือช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจ รัฐบาลจัดหนังสือคอมมิวนิสต์ ผู้ที่อ่านลัทธิคาร์ล มาร์กซ ก็มีโอกาบบังเกิดความเลื่อมใสศรัทธาขึ้นมา ถ้าอ่านนิยายรักผจญภัย อาจเกิดความสนใจในความรัก การผจญภัยได้
11. เกิดจากความเจตนาว่าจะต้องสร้างความสนใจที่เกิดมีขึ้นในสิ่งนั้น สิ่งนี้ นักธุรกิจ คนหนึ่งดำ ว่าลูกเมียไม่สนใจธุรกิจของตน แล้วถ้าเขาตายไปก็จะไม่สามารถดำเนินการต่อได้
12. เกิดจากการฝึกอบรม โน้มนำทำให้เกิดความสนใจ
13. เกิดจากการยกย่องชมเชยจากสังคม จากผู้ที่เราเคารพ นับถือ ย่อมมีอิทธิพล ส่งเสริมให้ความสนใจเข้มแข็งขึ้นและดำเนินต่อไป
14. ความช่วยเหลือของบุคคลซึ่งเคยสนใจมาแล้ว จะช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุชา จันทร์อม (2536 : 76) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ความสนใจของแต่ละคนแตกต่างกัน ว่า โดยทั่วไปคนเรามีความสนใจในสิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกัน สาเหตุที่ทำให้ความสนใจของแต่ละคนแตกต่างกันมีหลายประการได้แก่

1. สิ่งแวดล้อม ซึ่งหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัว ที่สำคัญ คือ
 - . การศึกษาอบรม
 - . ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม
2. บุคลิกภาพของบุคคล ที่สำคัญคือ
 - . อายุหรือวัย
 - . เพศ
 - . ระดับสติปัญญา
 - . ความสามารถทางร่างกาย
 - . ความถนัดตามธรรมชาติ
 - . สุขภาพ

2.6.4 วิธีการเร้าความสนใจ

วิธีการเร้าความสนใจของนักเรียนตามที่ปรากฏในหนังสือจิตวิทยาการศึกษาของ วิทยาลัยครูสวนดุสิต (2523 : 258-259) สรุปได้ดังนี้

1. การเร้าความสนใจด้วยอุปกรณ์การสอน อุปกรณ์การสอนจำพวกโสตทัศนวัสดุ นั้นย่อมมีประโยชน์ในการกระตุ้นหรือเร้าให้เกิดสนใจบทเรียนได้ดีที่สุด
2. การเร้าความสนใจด้วยการซักถาม ครูสามารถใช้คำถามซักถามนักเรียน ให้นักเรียนคิดและตอบคำถามโดยอาศัยประสบการณ์เดิม เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจบทเรียน
3. การให้นักเรียนเล่าถึงประสบการณ์ ครูให้นักเรียนออกมาเล่าประสบการณ์ที่หน้าชั้นเรียนสั้นๆ เพื่อให้เพื่อนๆ ฟัง ก็เป็นวิธีเร้าความสนใจอีกวิธีหนึ่ง
4. การจัดสถานการณ์ ครูที่มีความคิดริเริ่มมักนิยมสร้างสถานการณ์ขึ้นเพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน
5. การจัดสภาพแวดล้อม ครูที่เชื่อในอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมจะสนใจใช้วิธีการจัด สภาพแวดล้อมในห้องเรียน เพื่อเร้าความสนใจของนักเรียน เช่น การแต่งป้ายนิเทศ การจัดแสดงเล็กๆ น้อยๆ ตามมุมห้อง

6. การใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน เหตุการณ์หลายอย่างที่เกิดขึ้นในชุมชนที่ครูสามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสร้างความสนใจของนักเรียน

2.6.5 การวัดความสนใจ

การวัดความสนใจ ให้ผลที่ถูกต้องที่สุดนั้นทำได้ยาก เพราะความคิดเห็นของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สติ ปัญญา สิ่งแวดล้อม พัฒนาการกาย สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ถึงแม้ว่าจะวัดความสนใจได้ยากเพียงไร ตามที่ Frolick (อ้างโดย ช่อแก้ว โภคย์สุพัตร, 2525 : 23) ได้อธิบายถึงวิธีเก็บข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสนใจไว้ 4 ประการ คือ

1. สังเกตความเป็นไปของแต่ละบุคคล
2. จับความสนใจต่างๆ ที่บุคคลแต่ละบุคคลแสดงออกมา
3. ศึกษากิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลนั้นกระทำ
4. ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจโดยตรง

ในทำนองเดียวกัน Hurlock (อ้างโดย วารี ท่าม่วง, 2539 : 13) กล่าวว่า การวัดความสนใจมี 3 วิธี คือ

1. การใช้แบบวัดความสนใจ โดยให้แสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่างๆ ของแบบวัดความสนใจ
2. การใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด โดยให้อิสระในการตอบคำถามต่างๆ ได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน
3. การสัมภาษณ์ จะทำให้ผู้สัมภาษณ์สามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 9) สรุปว่าเรื่องความสนใจที่มีต่อวิชาเกษตรของนักเรียน พบว่า นักเรียนจำนวนมากในใจงานเกษตร นักเรียนมีความต้องการเรียนโครงการปลูกไม้ดอกไม้ประดับมากที่สุด รองลงมาคือการปลูกผัก สรุปแล้วนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการทักษะเกษตรที่เกี่ยวกับพืชมากที่สุด รองลงมาคือ สัตว์ งานช่างเกษตร และทักษะเกี่ยวกับดินและปุ๋ย

ภูวดล อวัญญาวิสิษฐ (2529 :173) ได้ศึกษาเรื่องทักษะเกษตร ความต้องการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพเกษตรที่นักเรียนเลือกเรียนมาก คือ

การปลูกไม้กระถาง การทำไม้แขวนประดับ การจำแนกไม้ดอกไม้ประดับ การตอนกิ่ง การให้อาหาร ซึ่งทักษะเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกัน ในการที่นักเรียนจะนำทักษะเหล่านี้ไปปลูกต้นไม้และเลี้ยงสัตว์ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับคนที่อยู่ในเมืองใหญ่ จึงทำให้นักเรียนเลือกเรียนมาก

มนูญ สุขสมบุญ (2542 : 51) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในงานเกษตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตหนองจอก พบว่านักเรียนมีความสนใจงานเกษตรด้านพืช ด้านสัตว์ ด้านดินและปุ๋ย ด้านเครื่องมือเกษตร ด้านการใช้สารเคมี ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ เป็นเพราะว่านักเรียนไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากไม่มีพื้นที่ในการทำเกษตร และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามมีความสนใจในงานเกษตรด้านสัตว์ คือ เลี้ยงสุกรน้อยมาก แสดงให้เห็นว่าศาสนามีอิทธิพลต่อความสนใจงานเกษตรของนักเรียน

สุรางค์รัตน์ กัญมาศ (2533 : 95) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลการฝึกงานของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2530 ประเภทวิชาเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรกรรมสังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลวิจัยพบว่า จากการฝึกงาน นักเรียนได้รับความรู้ด้านทฤษฎีเพิ่มขึ้นระดับปานกลาง สำหรับทักษะและประสบการณ์ บางวิชาได้รับเพิ่มขึ้น ด้านความรู้ ทักษะ นักเรียนสามารถนำไปใช้ในระดับปานกลาง ปัญหาในการฝึกงานทั้งอาจารย์นิเทศก์และนักเรียนให้ความสำคัญว่าสถานฝึกงานให้ความรู้太少 เน้นการใช้แรงงานมากอาจารย์นิเทศก์ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรชี้แจงให้สถานฝึกงานเข้าใจวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการฝึกงาน รวมทั้งควรมีตารางการปฏิบัติงานในแต่ละวัน นักเรียนได้เสนอแนะว่า ควรมีการหมุนเวียนกันในแต่ละวันของสถานฝึกงานให้ครบ และควรมีการศึกษาระบบการทำงานของสถานฝึกงานก่อนส่งนักเรียนออกฝึกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินผลและความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี ได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี เฉพาะผู้ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาโครงการวิชาชีพหมวดสัตวศาสตร์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 138 คน

จากประชากรทั้งหมด 138 คน ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ร้อยละ 70 จึงคิดเป็นตัวอย่างจำนวน 100 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ได้ทำการใช้แบบสอบถามช่วยในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมา โดยทำการสร้างแบบสอบถามเรื่อง ประเมินผลและความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี

3.2.2 วิธีการดำเนินการสร้างแบบสอบถามและลักษณะของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

2. ศึกษาคู่มือการเรียนการสอนวิชาทักษะทักษะสูง (รหัสวิชา2502-2201) ทักษะโคเนื้อ-โคนม (รหัสวิชา2502-2202) ทักษะสัตว์ปีก (รหัสวิชา 2502-2203) ทักษะเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ(รหัสวิชา2502-2204) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเมินผลและความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ทั้งหมดเป็นแบบสอบถามแบบ

ปลายปิด

การสร้างแบบสอบถามเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน

ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียน
- ตอนที่ 3 ความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์ม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายฟาร์มธุรกิจ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ให้นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 และ 3 ที่ลงทะเบียนวิชาโครงการ-วิชาชีพหมวดสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี ตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแต่ละฉบับ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามไม่ครบจำนวนข้อ จำนวน 41 ฉบับ ดังนั้นจำนวนแบบสอบถามที่สามารถนำไปวิเคราะห์ผลได้จึงเท่ากับ 69 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผู้วิจัยที่นำข้อมูลนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Science-Personal Computer Plus) มีขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการนับจำนวน และคิดเป็นค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 เรื่องการประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียน หาค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation)

การประเมินการฝึกทักษะงานฟาร์ม ระดับความสามารถของนักเรียนจะเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

5 (4.50 – 5.00)	หมายถึง	ปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ
4 (3.50 – 4.49)	หมายถึง	ปฏิบัติได้แต่ต้องดูคู่มือ
3 (2.50 – 3.49)	หมายถึง	ปฏิบัติไม่ได้ แต่เห็นหลายครั้ง
2 (1.50 – 2.49)	หมายถึง	ปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นเพียงครั้งเดียวเดียว
1 (0.50 – 1.49)	หมายถึง	ปฏิบัติไม่ได้ ไม่เคยเห็นเลยซักครั้ง

ตอนที่ 3 เรื่องความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์ม หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่า ส่วนเบี่ยงเบน-มาตรฐาน(Standard deviation)

หาค่าความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์ม จะเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

5 (4.50 – 5.00)	หมายถึง	ต้องการมากที่สุด
4 (3.50 – 4.49)	หมายถึง	ต้องการมาก
3 (2.50 – 3.49)	หมายถึง	ต้องการปานกลาง
2 (1.50 – 2.49)	หมายถึง	ต้องการปานกลาง
1 (0.50 – 1.49)	หมายถึง	ต้องการน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

4.1 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความสามารถและความต้องการในการปฏิบัติทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี ปีการศึกษา 2544 ซึ่งผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็นแผนกดังนี้

2.1 แผนกสัตวปีก

2.2 แผนกสุกร

2.3 แผนกโคนม

2.4 แผนกประมง

ตอนที่ 3 ความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็นแผนกดังนี้

3.1 แผนกสัตวปีก

3.2 แผนกสุกร

3.3 แผนกโคนม

3.4 แผนกประมง

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยของนักเรียน ชั้นปีของนักเรียน และสถานศึกษาที่นักเรียนจบก่อนเข้าศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงสถานภาพทั่วไปของนักเรียน

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน) N=69	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	41	59.4
หญิง	28	40.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน) N=69	ร้อยละ
2. อายุ		
ต่ำกว่า 15 ปี	0	0
15 – 17 ปี	21	30.4
17 – 19 ปี	45	65.2
19 – 21 ปี	1	1.4
มากกว่า 21 ปี	2	2.9
3. เกณฑ์เฉลี่ยของนักเรียน		
ต่ำกว่า 1.50	0	0
1.51 – 2.00	7	10.1
2.01 – 2.50	18	26.1
2.51 – 3.00	26	37.7
มากกว่า 3.00	18	26.1
4. ชั้นปีของนักเรียน		
ปี 2	22	31.9
ปี 3	47	68.1
5. สถานศึกษาที่นักเรียนจบก่อนเข้าศึกษาต่อ		
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ		
โรงเรียนมัธยมศึกษา	32	46.4
โรงเรียนขยายโอกาส	37	53.6
การศึกษานอกโรงเรียน (กชน.)	0	0

จากตารางที่ 1 นักเรียน ระดับประกาศนียบัตร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี จำนวนทั้งหมด 69 คน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.4 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 40.6 นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุระหว่างอายุ 17 – 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.2 รองลงมาคืออายุ 15 – 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.4 อายุ 19 – 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.4 อายุมากกว่า 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกรดเฉลี่ยของนักเรียนร้อยละ 37.7 อยู่ระหว่าง 2.51 – 3.00 รองลงมาคืออยู่ระหว่าง 2.01 – 2.50 และ มากกว่า 3.00 มีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 26.1 และอยู่ระหว่าง 1.51 – 2.00 คิดเป็นร้อยละ 10.1

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 68.1 ส่วนชั้นปีที่ 2 นั้น ร้อยละ 31.9

สถานศึกษาที่นักเรียนจบ ก่อนเข้าศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี ส่วนใหญ่จบมาจากโรงเรียนขยายโอกาส คิดเป็นร้อยละ 53.6 และโรงเรียนมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.4

ตอนที่ 2 เรื่อง การประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียน

ความหมายของเลขในช่องระดับความสามารถ

5 (4.50 – 5.00)	หมายถึง	ปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ
4 (3.50 – 4.49)	หมายถึง	ปฏิบัติได้แต่ต้องดูคู่มือ
3 (2.50 – 3.49)	หมายถึง	ปฏิบัติไม่ได้ แต่เห็นหลายครั้ง
2 (1.50 – 2.49)	หมายถึง	ปฏิบัติไม่ได้ เคยเห็นเพียงครั้งเดียว
1 (0.50 – 1.49)	หมายถึง	ปฏิบัติไม่ได้ ไม่เคยเห็นเลยซักครั้ง

ตอนที่ 2.1 แผนกสัตว์ปีก

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความสามารถระดับต่างๆ ในการปฏิบัติทักษะงานฟาร์มแผนกสัตว์ปีก และค่าเฉลี่ยของความสามารถ

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถ					ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถ
	ปฏิบัติได้ อย่าง มั่นใจ	ปฏิบัติได้ แต่ต้อง ดู คู่มือ	ปฏิบัติ ไม่ได้ แต่เห็น หลาย ครั้ง	ปฏิบัติ ไม่ได้แต่ เคยเห็น เพียงครั้ง เดียว	ปฏิบัติไม่ ได้ ไม่ เคยเห็น เลยซัก ครั้ง			
1. ซึ่และบอกชื่ออวัยวะทางเดินอาหารของไก่ได้	20 (29)	41 (59.4)	6 (8.7)	2 (2.9)	0 (0)	4.14	0.69	4
2. ซึ่และบอกชื่ออวัยวะสืบพันธุ์ของไก่ได้	14 (20.3)	43 (62.3)	7 (10.1)	2 (2.9)	3 (4.3)	3.91	0.90	3
3. รมควีนฆ่าเชื้อโรคตู้ฟักไข่ได้	7 (10.1)	37 (53.6)	10 (14.5)	3 (4.3)	12 (17.4)	3.44	1.56	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถ
	ปฏิบัติ ได้ อย่าง มั่นใจ	ปฏิบัติ ได้ แต่ต้อง ดูคู่มือ	ปฏิบัติ ไม่ได้ แต่เห็น หลาย ครั้ง	ปฏิบัติ ไม่ได้แต่ เคยเห็น เพียงครั้ง เดียว	ปฏิบัติไม่ ได้ ไม่ เคยเห็น เลยซัก ครั้ง			
4. คัดไข่ฟักเชื้อตายออกได้	14 (20.3)	25 (36.2)	13 (18.8)	2 (2.9)	15 (21.7)	3.30	1.42	3
5. กกลูกไก่ได้	31 (44.9)	20 (29)	12 (17.4)	4 (5.8)	2 (2.9)	4.07	1.06	4
6. ตัดปากไก่ได้	16 (23.2)	28 (40.6)	14 (20.3)	1 (1.4)	10 (14.5)	3.56	1.28	4
7. ให้อาหารไก่โดยวิธีหยอดตาหรือ จุมูกได้	28 (40.6)	23 (33.3)	11 (15.9)	1 (1.4)	6 (8.7)	3.95	1.19	4
8. ให้อาหารไก่โดยวิธีแทงปีกได้	12 (17.4)	35 (50.7)	11 (15.9)	5 (7.2)	6 (8.7)	3.60	1.13	4
9. ให้อาหารไก่โดยวิธีฉีดเข้ากล้ามเนื้อ หรือใต้ผิวหนังได้	7 (1.1)	30 (43.5)	16 (23.2)	9 (13.0)	7 (10.1)	3.30	1.14	3
10. กำจัดพยาธิภายนอกของไก่ได้	12 (17.4)	28 (40.6)	13 (18.8)	6 (8.7)	10 (14.5)	3.37	1.28	3
11. สุ่มชั่งน้ำหนักและคำนวณหา ความสม่ำเสมอของฝูงไก่สาวได้	20 (29.0)	25 (36.2)	13 (18.8)	5 (7.2)	6 (8.7)	3.7	1.22	4
12. คัดไก่ที่ไข่ไม่ตีออกจากฝูงได้	21 (30.4)	28 (40.6)	13 (18.8)	4 (5.8)	3 (4.3)	3.87	1.06	4
13. คำนวณสูตรอาหารสัตว์ปีกได้	17 (24.6)	39 (56.5)	5 (7.2)	4 (5.8)	4 (5.8)	3.88	1.04	4
14. ผสมอาหารสัตว์ปีกได้	19 (27.5)	35 (50.7)	7 (10.1)	6 (8.7)	2 (2.9)	3.91	1.00	4
15. ฆ่าถอนขนและแยกชิ้นส่วนไก่ได้	42 (60.9)	17 (24.6)	4 (5.8)	3 (4.3)	3 (4.3)	4.33	1.07	4
	รวม					3.76	0.64	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินทักษะในฟาร์มแผนกสัตวปีกของนักเรียน พบว่า ทักษะที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ ได้แก่ ทักษะชี้และบอกชื่ออวัยวะทางเดินอาหารของไก่ ทักษะกกลูกไก่ ทักษะตัดปากไก่ ทักษะให้วัคซีนไก่โดยวิธีหยอดตาหรือจุ่ม ทักษะให้วัคซีนโดยวิธีแทงปีก ทักษะสุ่มซึ่งน้ำหนักและคำนวณหาความสม่ำเสมอของฝูงไก่สาว ทักษะคัดไก่ที่ไขไม่ติดอกจากฝูง ทักษะคำนวณสูตรอาหารสัตว์ปีก ทักษะผสมอาหารสัตว์ปีก และทักษะฆ่าถอนขนและแยกชิ้นส่วนไก่

ทักษะที่นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นหลายครั้ง ได้แก่ ทักษะรมควันฆ่าเชื้อโรคตู้ฟักไข่ ทักษะคัดไข่ฟักเชื้อตายออก ทักษะให้วัคซีนโดยวิธีฉีดเข้ากล้ามเนื้อหรือใต้ผิวหนัง และทักษะกำจัดพยาธิภายนอกของไก่

เมื่อรวมทุกทักษะเข้าด้วยกัน นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติทักษะแผนกสัตวปีกในระดับปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ตอนที่ 2.2 แผนกสุกร

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความสามารถระดับต่างๆ ในการปฏิบัติทักษะงานฟาร์มแผนกสุกร และค่าเฉลี่ยของความสามารถ

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถ					ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถ
	ปฏิบัติได้ อย่างมั่นใจ	ปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ	ปฏิบัติไม่ได้ แต่เห็นหลายครั้ง	ปฏิบัติไม่ได้แต่เคยเห็นเพียงครั้งเดียว	ปฏิบัติไม่ได้ ไม่เคยเห็นเลยสักครั้ง			
1. ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคในโรงเรือนได้	49 (71)	17 (24.6)	2 (2.9)	0 (0)	1 (1.4)	4.64	0.69	5
2. บอกชื่อและหน้าที่ของระบบอวัยวะสืบพันธุ์สุกรที่เป็นของจริงได้	15 (21.7)	47 (68.1)	5 (7.2)	1 (1.4)	1 (1.4)	4.07	.069	4
3. บอกได้ว่าสุกรตัวใดเป็นสัด	39 (56.5)	18 (26.1)	10 (14.5)	2 (2.9)	0 (0)	4.36	0.84	4
4. จากสุกรเพศผู้ 4 ตัว บอกได้ว่าสุกรตัวใดเหมาะสมเป็นพ่อพันธุ์	21 (30.4)	35 (50.7)	6 (8.7)	4 (5.8)	3 (4.3)	3.97	1.10	4
5. จากสุกรเพศเมีย 4 ตัว บอกได้ว่าสุกรตัวใดเหมาะสมเป็นแม่พันธุ์	20 (29)	36 (52.2)	4 (5.8)	5 (7.2)	4 (5.8)	3.91	1.08	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถ
	ปฏิบัติได้ อย่างมั่นใจ	ปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ	ปฏิบัติไม่ได้ แต่เห็นหลายครั้ง	ปฏิบัติไม่ได้แต่ เคยเห็นเพียงครั้งเดียว	ปฏิบัติไม่ได้ ไม่เคยเห็นเลยสักครั้ง			
6. ฝึกพ่อสุกรหนุ่มให้สามารถผสมจริงตามธรรมชาติได้	4 (5.8)	28 (40.6)	19 (27.5)	5 (7.2)	13 (18.8)	3.07	1.22	3
7. ปฏิบัติการผสมสุกรจริงตามธรรมชาติได้	10 (14.5)	22 (31.9)	19 (27.5)	6 (8.7)	12 (17.4)	3.71	1.29	4
8. ปฏิบัติการผสมเทียมได้	1 (1.14)	26 (37.7)	17 (24.6)	8 (11.6)	17 (24.6)	2.80	1.23	3
9. บอกชื่อและหน้าที่ของระบบอวัยวะย่อยอาหารของสุกรที่เป็นของจริงได้	11 (15.9)	45 (65.2)	10 (14.5)	0 (0)	3 (4.3)	3.88	0.83	4
10. บอกได้ว่าวัตถุดิบอาหารสัตว์อยู่ในประเภทให้พลังงานหรือโปรตีนหรือไวตามินเกลือแร่	19 (27.5)	39 (56.5)	3 (4.3)	5 (7.2)	3 (4.3)	3.96	1.04	4
11. ตรวจสอบคุณภาพของวัตถุดิบอาหารสัตว์โดยวิธีทางประสาทสัมผัสทั้ง 4 เพื่อแยกวัตถุดิบที่ดีและไม่ดีได้	10 (14.5)	27 (39.1)	11 (15.9)	5 (7.2)	16 (23.2)	3.14	1.40	3
12. ผสมอาหารด้วยมือได้	30 (43.5)	24 (34.8)	6 (8.7)	2 (2.9)	7 (10.1)	3.99	1.25	4
13. ปฏิบัติการกับลูกสุกรแรกเกิดได้	20 (29.1)	26 (37.7)	13 (18.8)	2 (2.9)	8 (11.6)	3.70	1.25	4
14. จัดธาตุเหล็กให้กับลูกสุกรได้	9 (13.0)	29 (42.0)	11 (15.9)	7 (10.1)	13 (18.8)	3.20	1.33	3
15. ตัดเบอร์หูลูกสุกรได้	20 (29)	28 (40.6)	6 (8.7)	6 (8.7)	9 (13.0)	3.64	1.33	4
16. ตอนลูกสุกรได้	21 (30.4)	25 (36.2)	9 (13)	5 (7.2)	9 (13.0)	3.64	1.34	4
17. ปฏิบัติการหย่านมลูกสุกรได้	19 (27.5)	25 (36.2)	12 (17.4)	4 (5.8)	9 (13)	3.59	1.31	4
18. เรียกชื่อวัคซีนสำหรับสุกรได้	7 (10.1)	39 (56.5)	10 (14.5)	5 (7.2)	8 (11.6)	3.46	1.15	3
19. จัดวัคซีนป้องกันโรคได้	9 (13)	32 (46.4)	17 (24.6)	3 (4.3)	8 (11.6)	3.45	1.15	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถ
	ปฏิบัติ ได้ อย่าง มั่นใจ	ปฏิบัติ ได้ แต่ต้อง ดูคู่มือ	ไม่ได้ แต่เห็น หลาย ครั้ง	ไม่ได้แต่ เคยเห็น เพียงครั้ง เดียว	ปฏิบัติไม่ ได้ ไม่ เคยเห็น เลยสัก ครั้ง			
20. แยกได้ว่าสุกรตัวใดป่วย ตัวใดปกติ	18 (26.1)	28 (40.6)	11 (15.9)	7 (10.1)	5 (7.2)	3.68	1.18	4
21. คำนวณต้นทุนการผลิตสุกรขุนได้	10 (14.5)	42 (60.9)	6 (8.7)	1 (1.4)	10 (14.5)	3.59	3.59	4
	รวม					3.96	0.74	4

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินทักษะในฟาร์มแผนกสุกรของนักเรียน พบว่า ทักษะที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ คือ ทักษะทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคในโรงเรือน

ทักษะที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ ได้แก่ ทักษะบอกชื่อและหน้าที่ของระบบอวัยวะสืบพันธุ์สุกรที่เป็นของจริง ทักษะจับสัตว์สุกร ทักษะคัดเลือกพ่อพันธุ์สุกร ทักษะคัดเลือกแม่พันธุ์สุกร ทักษะปฏิบัติการผสมสุกรจริงตามธรรมชาติ ทักษะบอกชื่อและหน้าที่ของอวัยวะระบบย่อยอาหารของสุกรที่เป็นจริง ทักษะแยกประเภทวัตถุดิบอาหารสัตว์ว่าอยู่ในประเภทให้พลังงานหรือโปรตีนหรือไวตามินเกลือแร่ ทักษะตอนลูกสุกร ทักษะปฏิบัติการหย่านมลูกสุกร ทักษะตรวจสอบสุขภาพสุกร และทักษะคำนวณต้นทุนการผลิตสุกรขุน

ทักษะที่นักเรียนปฏิบัติไม่ได้แต่ เคยเห็นหลายครั้ง ได้แก่ ทักษะฝึกพ่อสุกรหนุ่มให้สามารถผสมจริงตามธรรมชาติ ทักษะปฏิบัติการผสมเทียม ทักษะตรวจสอบคุณภาพวัตถุดิบอาหารสัตว์โดยวิธีทางประสาทสัมผัสทั้ง 4 เพื่อแยกวัตถุดิบที่ดีและไม่ดี ทักษะฉีดธาตุเหล็กให้กับลูกสุกร ทักษะเรียกชื่อวัคซีนสำหรับสุกร และทักษะฉีดวัคซีนป้องกันโรค

เมื่อรวมทุกทักษะเข้าด้วยกัน นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติทักษะงานฟาร์มแผนกสุกรในระดับปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ ค่าเฉลี่ย 3.96 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74

ตอนที่ 2.3 แผนกโคนม

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความสามารถระดับต่างๆ ในการปฏิบัติทักษะ
งานฟาร์มแผนกโคนม และค่าเฉลี่ยของความสามารถ

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถ
	ปฏิบัติ ได้ อย่าง มั่นใจ	ปฏิบัติ ได้ แต่ต้อง ดูคู่มือ	ปฏิบัติ ไม่ได้ แต่เห็น หลาย ครั้ง	ปฏิบัติ ไม่ได้แต่ เคยเห็น เพียงครั้ง เดียว	ปฏิบัติไม่ ได้ ไม่ เคยเห็น เลยสัก ครั้ง			
1. ชี้แจงเหตุผลในการตัดสินใจโคนมที่ดีหรือไม่ดีได้	12 (17.4)	33 (47.8)	13 (18.8)	3 (4.3)	8 (11.6)	3.55	1.18	4
2. วางแผนผังฟาร์มโคนมได้ถูกต้อง	21 (30.4)	32 (46.4)	5 (7.2)	7 (10.1)	4 (5.8)	3.85	1.14	4
3. บอกชนิดของพืชอาหารสัตว์แต่ละชนิดได้	22 (31.9)	31 (44.9)	8 (11.6)	4 (5.8)	4 (5.8)	3.91	1.09	4
4. จัดการทุ่งหญ้าเลี้ยงโคได้	28 (40.6)	27 (39.1)	8 (11.6)	4 (5.8)	2 (2.9)	4.01	1.01	4
5. ทำหญ้าหมักแบบสูงได้	12 (17.4)	33 (47.8)	14 (20.3)	4 (5.8)	6 (8.7)	3.59	1.12	4
6. ทำหญ้าแห้งได้	27 (39.1)	28 (40.6)	8 (11.6)	2 (2.9)	4 (5.8)	4.04	1.08	4
7. ทำฟางปรุงแต่งได้	9 (13)	36 (52.1)	14 (20.3)	1 (1.4)	9 (13)	3.51	1.13	4
8. ผสมอาหารโคนมได้	23 (33.3)	31 (44.9)	7 (10.1)	2 (2.9)	6 (8.7)	3.91	1.16	4
9. ชี้ส่วนต่างๆของอวัยวะสืบพันธุ์โคเพศผู้และเพศเมียจากตัวอย่างของจริงได้	15 (21.7)	33 (47.8)	10 (14.5)	3 (4.3)	8 (11.6)	3.64	1.21	4
10. ปฏิบัติการผสมเทียมโคได้	1 (1.4)	25 (36.2)	15 (21.7)	7 (10.1)	21 (30.4)	2.68	1.29	3
11. ประมาณน้ำหนักโคโดยวัดความยาวรอบอกโคได้	10 (14.5)	28 (40.6)	8 (11.6)	6 (8.7)	17 (24.6)	3.12	1.44	3
12. ทำบวงบาศก์ได้	5 (7.2)	25 (36.2)	13 (18.8)	4 (5.8)	22 (31.9)	2.81	1.40	3
13. จับบังคับโคที่มีน้ำหนักไม่เกิน 100 กก. ได้	5 (7.2)	16 (23.2)	16 (26.2)	9 (13)	23 (33.3)	2.58	1.35	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถ
	ปฏิบัติ ได้ อย่าง มั่นใจ	ปฏิบัติ ได้ แต่ต้อง ดูคู่มือ	ปฏิบัติ ไม่ได้ แต่เห็น หลาย ครั้ง	ปฏิบัติ ไม่ได้แต่ เคยเห็น เพียงครั้ง เดียว	ปฏิบัติไม่ ได้ ไม่ เคยเห็น เลยสัก ครั้ง			
14. ตัดเบอร์หูและตีเบอร์เอ็นในโคนมได้	8 (11.6)	28 (40.6)	15 (27.7)	6 (8.7)	12 (17.4)	3.20	1.28	3
15. ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยและคอบวมได้	5 (7.2)	34 (49.3)	11 (15.9)	4 (5.8)	15 (21.7)	3.14	1.30	3
16. ตรวจโรคเต้านมอักเสบหรือโรคแห้งติดต่อดี	2 (2.9)	27 (39.1)	18 (26.1)	3 (4.3)	19 (27.5)	2.85	1.29	3
17. รีดนมด้วยมือได้ถูกต้อง	12 (17.4)	19 (27.5)	20 (29)	5 (7.2)	13 (18.8)	3.17	1.33	3
	รวม					3.43	0.87	3

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินทักษะในฟาร์มแผนกโคนมของนักเรียน พบว่า ทักษะที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ ได้แก่ ทักษะชี้แจงเหตุผลในการตัดสินใจโคมนที่ดีหรือไม่ดี ทักษะวางแผนผังฟาร์มโคนม ทักษะแยกชนิดของพืชอาหารสัตว์ ทักษะจัดการทุ่งหญ้าเลี้ยงโค ทักษะทำหน้าหมักแบบถุง ทักษะทำหญ้าแห้ง ทักษะทำฟางปรุงแต่ง ทักษะผสมอาหารโคนม และทักษะชี้ส่วนต่างๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์เพศผู้และเพศเมียจากตัวอย่างของจริง

ทักษะที่นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นหลายครั้ง ได้แก่ ทักษะปฏิบัติการผสมเทียมโค ทักษะประมาณน้ำหนักโคโดยวัดความยาวรอบอก ทักษะทำบวงบาศก์ ทักษะจับบังคับโคที่มีน้ำหนักไม่เกิน 100 กก. ทักษะตัดเบอร์หูและตีเบอร์เอ็นในโคนม ทักษะฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยและคอบวม ทักษะตรวจโรคเต้านมอักเสบหรือโรคแห้งติดต่อดี และทักษะรีดนมด้วยมือ

เมื่อรวมทุกทักษะเข้าด้วยกัน นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติทักษะงานฟาร์มแผนกโคนม ในระดับปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นหลายครั้ง ค่าเฉลี่ย 3.43 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87

ตอนที่ 2.4 แผนกประมง

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความสามารถระดับต่างๆ ในการปฏิบัติทักษะ
งานฟาร์มแผนกประมง และค่าเฉลี่ยของความสามารถ

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถ
	ปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ	ปฏิบัติได้แต่ต้องดูคู่มือ	ปฏิบัติไม่ได้แต่เห็นหลายครั้ง	ปฏิบัติไม่ได้แต่เคยเห็นเพียงครั้งเดียว	ปฏิบัติไม่ได้ไม่เคยเห็นเลยสักครั้ง			
1. ตีอวนจับปลาได้	26 (37.7)	19 (27.5)	14 (20.3)	5 (7.2)	5 (7.2)	3.81	1.23	4
2. คัดเพศปลาได้	20 (29)	30 (43.5)	7 (10.1)	2 (2.9)	10 (14.5)	3.70	1.32	4
3. คัดเลือกปลาที่จะนำมาเป็นพ่อแม่พันธุ์ได้	25 (36.2)	24 (34.8)	11 (15.9)	3 (4.3)	6 (8.7)	3.86	1.21	4
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของไข่และน้ำเชื้อได้	10 (1.4)	36 (52.1)	14 (20.3)	1 (1.4)	8 (11.6)	3.56	1.09	4
5. เก็บต่อมได้สมองปลาได้	25 (36.2)	27 (39.1)	5 (7.2)	1 (1.4)	11 (15.9)	3.78	1.38	4
6. คำนวณความเข้มข้นของฮอร์โมนปลาได้	21 (30.4)	32 (46.3)	3 (4.3)	2 (2.9)	11 (15.9)	3.78	1.45	4
7. ฉีดฮอร์โมนปลาได้	23 (33.3)	28 (40.6)	6 (8.7)	2 (2.9)	10 (14.5)	3.75	1.34	4
8. ริดไข่ปลาได้	21 (30.4)	26 (37.7)	11 (15.9)	1 (1.4)	10 (14.5)	3.68	1.32	4
9. ดำเนินการฟักไข่ปลาได้	13 (18.8)	30 (4.5)	10 (14.5)	4 (5.8)	12 (17.4)	3.4	1.34	3
10. ผสมเทียมปลาตะเพียนขาวได้	9 (13.0)	27 (39.1)	12 (17.4)	6 (8.7)	15 (21.7)	3.13	1.37	3
11. เพาะปลาตะเพียนขาวแบบธรรมชาติได้	13 (18.8)	25 (36.2)	8 (11.6)	6 (8.7)	17 (24.6)	3.15	1.48	3
12. เตรียมบ่ออนุบาลลูกปลาแบบบ่อดินได้	27 (39.1)	20 (29)	11 (15.9)	4 (5.8)	7 (10.1)	3.81	1.30	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถ
	ปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ	ปฏิบัติได้แต่ต้องดูคู่มือ	ปฏิบัติได้แต่เห็นหลายครั้ง	ปฏิบัติไม่ได้แต่เคยเห็นเพียงครั้งเดียว	ปฏิบัติไม่ได้ไม่เคยเห็นเลยสักครั้ง			
13. เพาะไรแดงได้	16 (39.1)	20 (37.7)	12 (17.4)	0 (0)	15 (21.7)	3.41	1.43	3
14. อนุบาลลูกปลาในบ่อดินได้	21 (30.4)	27 (39.1)	8 (11.6)	5 (7.2)	8 (11.6)	3.70	1.30	4
	รวม					3.65	1.08	4

จากตารางที่ 5 ผลการประเมินทักษะในฟาร์มแผนกประมงของนักเรียน พบว่า ทักษะที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ ได้แก่ ทักษะตรวจตีอวนจับปลา ทักษะคัดเพศปลา ทักษะคัดเลือกปลาที่จะนำมาเป็นพ่อแม่พันธุ์ ทักษะตรวจสอบความสมบูรณ์ของไข่และน้ำเชื้อ ทักษะเก็บต่อมใต้สมองปลา ทักษะคำนวณความเข้มข้นของฮอร์โมน ทักษะรีดไข่ปลา ทักษะเตรียมบ่ออนุบาลปลาแบบบ่อดิน และทักษะอนุปลาในบ่อดิน

ทักษะที่นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นหลายครั้ง ได้แก่ ทักษะดำเนินการฟักไข่ปลา ทักษะผสมเทียมปลาตะเพียนขาว ทักษะเพาะปลาตะเพียนขาวแบบธรรมชาติ และทักษะเพาะไรแดง

เมื่อรวมทุกทักษะเข้าด้วยกัน นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติทักษะแผนกประมงได้ในระดับปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08

ตารางที่ 6 สรุปความสามารถปฏิบัติทักษะงานฟาร์มแผนกต่างๆ

แผนก	ระดับความสามารถ	\bar{X}	S.D.
1. สัตวปีก	ปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ	3.76	0.64
2. สุกร	ปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ	3.96	0.74
3. ไก่	ปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นหลายครั้ง	3.43	0.87
4. ประมง	ปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ	3.65	1.08
รวม	ปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ	3.70	0.83

จากตารางที่ 6 ความสามารถในการปฏิบัติทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์รวมทุกสาขาวิชาของนักเรียน อยู่ในระดับปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนกฟาร์ม พบว่า แผนกฟาร์มที่นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะในระดับปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ ได้แก่ แผนกสัตว์ปีก แผนกสุกร แผนกประมง และแผนกฟาร์มที่นักเรียนมีความสามารถในระดับปฏิบัติไม่ได้ แต่เห็นหลายครั้งคือ แผนกไก่

ตอนที่ 3 เรื่องความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์ม

ตอนที่ 3.1 ความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกสัตว์ปีก

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความต้องการระดับต่างๆ ในการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกสัตว์ปีก และค่าเฉลี่ยของความ ต้องการ

รายการความต้องการฝึกทักษะ	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. สอนอวัยวะทางเดินอาหารของไก่จากของจริง	13 (18.8)	23 (33.3)	26 (37.7)	6 (8.7)	1 (1.4)	3.59	0.94	มาก
2. ฝึกการผสมอาหารสัตว์ปีก	11 (15.9)	31 (44.9)	20 (29)	5 (7.2)	2 (2.9)	3.64	0.94	มาก
3. ฝึกการเตรียมตู้ฟักและการรวมวัน	8 (11.6)	31 (44.9)	21 (30.4)	5 (7.2)	4 (5.8)	3.49	0.99	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการความต้องการฝึกทักษะ	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. ฝึกการส่องไข่	13 (18.2)	28 (40.6)	15 (21.7)	7 (10.1)	6 (8.7)	3.50	1.17	มาก
5. สอนอวัยวะสืบพันธุ์ของไก่จากของจริง	12 (17.4)	24 (34.8)	22 (31.9)	9 (13)	2 (2.9)	3.50	1.02	มาก
6. ฝึกการตอนไก่	12 (17.4)	25 (36.2)	14 (20.3)	10 (14.5)	8 (11.6)	3.33	1.26	ปานกลาง
7. ฝึกการกกและการดูแลลูกไก่	15 (21.7)	36 (52.2)	14 (20.4)	3 (4.3)	1 (1.4)	3.88	0.85	มาก
8. ฝึกการตัดปาก	13 (18.8)	29 (42)	17 (24.6)	4 (5.8)	6 (8.7)	3.57	1.13	มาก
9. ฝึกการตัดไข่ไม่ดีออกจากฝูง	18 (26.1)	30 (43.5)	14 (20.3)	6 (8.7)	1 (1.4)	3.84	0.96	มาก
10. ฝึกการทำวัคซีนโดยการหยอดตาหรือจุ่มก, แหวงปีก, ฉีดเข้ากล้ามเนื้อหรือฉีดเข้าใต้ผิวหนัง	20 (2.9)	28 (40.6)	15 (21.7)	3 (4.3)	3 (4.3)	3.85	1.03	มาก
11. ฝึกการกำจัดพยาธิภายนอก	15 (21.7)	21 (30.4)	17 (24.6)	12 (17.4)	4 (5.8)	3.44	1.18	ปานกลาง
12. ฝึกการชำแหละไก่	20 (29)	26 (37.7)	17 (24.6)	5 (7.2)	1 (1.4)	3.85	0.97	มาก
	รวม					3.63	0.76	มาก

จากตารางที่ 7 ผลการสำรวจความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกสัตว์ปีก พบว่า ทักษะที่นักเรียนต้องการฝึกปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่ การเรียนระบบอวัยวะทางเดินอาหารของไก่ จากของจริง ทักษะผสมอาหารสัตว์ปีก ทักษะกกและดูแลลูกไก่ ทักษะตัดปากไก่ ทักษะตัดไข่ที่ไม่ดีออกจากฝูง ทักษะทำวัคซีนโดยการหยอดตาหรือจุ่มก, แหวงปีก, ฉีดเข้ากล้ามเนื้อหรือฉีดเข้าใต้ผิวหนังและทักษะชำแหละสัตว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทักษะที่นักเรียนต้องการฝึกปฏิบัติในระดับปานกลาง ได้แก่ ทักษะเตรียมตู้พักและการรวม
ควีน ทักษะส่องไซ ทักษะตอนไก และทักษะกำจัดพยาธิภายนอก

เมื่อรวมทุกทักษะเข้าด้วยกัน นักเรียนมีความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกสัตว์ปีก ใน
ระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76

ตอนที่ 3.2 ความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกสุกร

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความต้องการระดับต่างๆ ในการฝึกทักษะงาน
ฟาร์มแผนกสุกร และค่าเฉลี่ยของความต้องการ

รายการความต้องการฝึกทักษะ	ระดับความต้องการ					ค่า เฉลี่ย — (\bar{x})	ค่า เบี่ยง เบน มาตร ฐาน (S.D.)	.. ระดับ ความ ต้อง การ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด			
1. สอนเรื่องระบบสืบพันธุ์สุกรจากของ จริง	10 (14.5)	27 (39.1)	23 (33.3)	7 (10.1)	2 (2.9)	3.52	0.96	มาก
2. ฝึกการคัดเลือกสุกรพ่อ-แม่พันธุ์	15 (21.7)	32 (46.4)	18 (26.1)	4 (5.8)	0 (0)	3.84	0.84	มาก
3. ฝึกพ่อสุกรหนุ่มให้ผสมพันธุ์	11 (15.9)	29 (42.0)	21 (30.4)	7 (10.1)	1 (1.4)	3.60	0.95	มาก
4. ฝึกการตรวจการเป็นสัตว์ของสุกร	17 (24.6)	26 (37.7)	17 (24.6)	7 (10.1)	2 (2.9)	3.71	1.04	มาก
5. ฝึกการผสมเทียมสุกร	16 (23.2)	27 (39.1)	11 (15.9)	13 (18.8)	2 (2.9)	3.60	1.13	มาก
6. สอนการคำนวณสูตรอาหาร	14 (20.3)	66 (44.9)	13 (18.8)	8 (11.6)	3 (4.3)	3.65	1.07	มาก
7. ฝึกการผสมอาหารสุกร	13 (18.8)	33 (47.8)	15 (21.7)	5 (7.2)	3 (4.3)	3.70	1.00	มาก
8. ฝึกการตรวจการอู่มท้อง	20 (29.0)	21 (30.4)	21 (30.4)	4 (5.8)	3 (4.3)	3.74	1.08	มาก
9. ฝึกการทำคลอดแม่สุกร	15 (21.7)	21 (30.4)	19 (27.5)	9 (13.0)	5 (7.2)	3.46	1.18	ปาน กลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการความต้องการฝึกทักษะ	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	.. ระดับความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
10. ฝึกการฉีดธาตุเหล็ก	12 (17.4)	24 (34.8)	21 (30.4)	7 (13.0)	3 (4.3)	3.74	0.97	มาก
11. ฝึกการตอนลูกสุกร	16 (23.2)	26 (37.7)	19 (27.5)	7 (10.1)	1 (1.4)	3.48	1.07	ปานกลาง
12. ฝึกการตรวจการสุขภาพสุกร	19 (27.5)	22 (31.9)	21 (30.4)	4 (5.8)	3 (4.3)	3.72	1.07	มาก
13. ฝึกการทำวัคซีน	13 (18.8)	25 (36.2)	20 (29)	7 (10.1)	4 (5.8)	3.52	1.09	มาก
14. ฝึกการคำนวณต้นทุนการผลิตสุกร	20 (29.0)	19 (27.5)	21 (30.4)	6 (8.7)	3 (4.3)	3.68	1.12	มาก
			รวม			3.64	0.84	มาก

จากตารางที่ 8 ผลการสำรวจความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกสุกรพบว่า ทักษะที่นักเรียนต้องการฝึกปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่ การเรียนเรื่องระบบสืบพันธุ์สุกรจากของจริง ทักษะคัดเลือกสุกรพ่อ-แม่พันธุ์ ทักษะฝึกพ่อสุกรหนุ่มให้ผสมพันธุ์ ทักษะจับมัดสุกร ทักษะคำนวณสูตรอาหาร ทักษะผสมอาหารสุกร ทักษะตรวจการอุ้มท้อง ทักษะฉีดธาตุเหล็ก ทักษะตรวจสุขภาพสุกร ทักษะทำวัคซีนสุกร และทักษะคำนวณต้นทุนการผลิตสุกร

ทักษะที่ผู้เรียนต้องการฝึกในระดับปานกลาง ได้แก่ ทักษะทำคลอดแม่สุกร และทักษะตอนลูกสุกร

เมื่อรวมทุกทักษะเข้าด้วยกัน นักเรียนมีความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกสุกรในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.64 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84

ตอนที่ 3.3 ความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกโคนม

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความต้องการระดับต่างๆ ในการฝึกทักษะงาน

ฟาร์มแผนกโคนม และค่าเฉลี่ยของความต้องการ

รายการความต้องการฝึกทักษะ	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยง เบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ ต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด			
1. ฝึกการประกวดและตัดสินโคนม	14 (20.3)	17 (24.6)	26 (37.7)	7 (10.1)	5 (7.2)	3.41	1.14	ปาน กลาง
2. สอนระบบสืบพันธุ์โคเพศผู้และ เพศเมียจากของจริง	13 (18.8)	24 (34.8)	20 (29.0)	7 (10.1)	5 (7.2)	3.48	1.13	ปาน กลาง
3. ฝึกการผสมเทียมโคนม	17 (24.6)	24 (34.8)	12 (17.4)	9 (13.0)	7 (10.1)	3.51	1.27	มาก
4. ฝึกการทำหญ้าหมัก	13 (18.8)	29 (42.0)	14 (20.3)	8 (11.6)	5 (7.2)	3.54	1.15	มาก
5. ฝึกการทำหญ้าแห้ง	13 (18.8)	26 (37.7)	16 (23.2)	9 (13.0)	5 (7.2)	3.48	1.16	ปาน กลาง
6. ฝึกการทำฟางปรุงแต่ง	14 (20.3)	25 (36.2)	14 (20.3)	10 (14.5)	6 (8.7)	3.45	1.22	ปาน กลาง
7. ฝึกการถักเชือก	9 (13.0)	22 (31.9)	13 (18.8)	15 (21.7)	10 (14.5)	3.07	1.29	ปาน กลาง
8. ฝึกการบังคับ (จับ) โค	16 (23.2)	17 (24.6)	15 (21.7)	12 (17.4)	9 (13.0)	3.28	1.35	ปาน กลาง
9. ฝึกการทำเครื่องหมายประจำตัว โค	15 (21.7)	20 (29.0)	17 (24.6)	10 (14.5)	7 (10.1)	3.38	1.26	ปาน กลาง
10. ฝึกการสูญเสีย	12 (17.4)	20 (29.0)	17 (24.6)	11 (15.9)	9 (13.0)	3.22	1.28	ปาน กลาง
11. ฝึกการตอนโค	14 (20.3)	19 (27.5)	17 (24.6)	10 (14.5)	9 (13.0)	3.28	1.30	ปาน กลาง
12. ฝึกการตัดแต่งกีบ	11 (15.9)	20 (29.0)	20 (29.0)	8 (11.6)	10 (14.5)	3.20	1.28	ปาน กลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการความต้องการฝึกทักษะ	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ ต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
13. ฝึกการรีดนม	21 (30.4)	19 (27.5)	15 (21.7)	8 (11.6)	6 (8.7)	3.59	1.27	มาก
14. ฝึกการทำวัคซีนป้องกันโรค	13 (18.8)	27 (39.1)	15 (21.7)	8 (11.6)	6 (8.7)	3.48	1.18	ปานกลาง
15. ฝึกการตรวจและถ่ายพยาธิ	9 (13.0)	23 (33.3)	19 (27.5)	10 (14.5)	8 (11.6)	3.22	1.19	ปานกลาง
16. ฝึกการตรวจโรคติดต่อที่สำคัญของโค	13 (18.8)	23 (33.3)	20 (29.0)	5 (7.2)	8 (11.6)	3.41	1.22	ปานกลาง
17. สอนเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการรักษาและป้องกันโรค	15 (21.7)	21 (30.4)	22 (31.9)	4 (5.8)	7 (10.1)	3.48	1.20	ปานกลาง
			รวม			3.38	1.06	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 ผลการสำรวจความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกโคนมพบว่า ทักษะที่นักเรียนต้องการฝึกปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่ ทักษะผสมเทียมโค ทักษะทำหญ้าหมัก และทักษะรีดนม

ทักษะที่นักเรียนต้องการฝึกปฏิบัติในระดับปานกลาง คือ ทักษะประกวดและตัดสินโคนม การเรียนระบบสืบพันธุ์เพศผู้และเพศเมียจากของจริง ทักษะทำหญ้าแห้ง ทักษะถัก-เชือก ทักษะทำฟางปรุงแต่ง ทักษะบังคับโค ทักษะทำเครื่องหมายประจำตัวโค ทักษะสุญเขา ทักษะตอนโค ทักษะตัดแต่งกีบ ทักษะทำวัคซีนป้องกันโรค ทักษะตรวจและถ่ายพยาธิ ทักษะตรวจโรคติดต่อที่สำคัญของโค และทักษะเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการรักษาและป้องกันโรค

เมื่อรวมทุกทักษะเข้าด้วยกัน นักเรียนมีความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกโคนม ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.06

ตอนที่ 3.4 ความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกประมง

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนนักเรียนที่แสดงความต้องการระดับต่างๆ ในการฝึกทักษะงาน

ฟาร์มแผนกประมง และค่าเฉลี่ยของความต้องการ

รายการความต้องการฝึกทักษะ	ระดับความต้องการ					ค่าเฉลี่ย — (\bar{x})	ค่าเบี่ยง เบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ สามารถ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด			
1. ฝึกการคัดเลือกสัตว์น้ำเพื่อเป็นพ่อแม่พันธุ์	22 (31.9)	21 (30.4)	18 (26.1)	5 (7.2)	3 (4.3)	3.78	1.10	มาก
2. ฝึกการเลี้ยงดูพ่อแม่พันธุ์	20 (29)	23 (33.3)	20 (29.0)	3 (4.3)	3 (4.3)	3.78	1.06	มาก
3. ฝึกการฉีดฮอร์โมน	23 (33.3)	24 (34.8)	13 (18.8)	6 (8.7)	3 (4.3)	3.84	1.12	มาก
4. ฝึกการรีดไข่ปลา	22 (31.9)	21 (30.4)	15 (26.1)	5 (7.2)	3 (4.3)	3.78	1.11	มาก
5. ฝึกการฟักไข่ปลา	22 (31.9)	24 (34.8)	14 (20.3)	6 (8.7)	3 (4.3)	3.81	1.11	มาก
6. สอนชนิดของฮอร์โมน	20 (29.0)	22 (31.9)	20 (29.0)	4 (5.8)	3 (4.3)	3.76	1.08	มาก
7. ฝึกการเก็บต่อมใต้สมอง	26 (37.7)	23 (33.3)	14 (20.3)	14 (20.3)	3 (4.3)	3.96	1.07	ปาน
8. ฝึกการผสมเทียม	23 (33.3)	21 (30.4)	19 (27.5)	3 (4.3)	3 (4.3)	3.84	1.08	มาก
9. ฝึกการเตรียมบ่อเลี้ยงปลาอนุบาล	17 (24.6)	23 (33.3)	24 (34.8)	2 (2.9)	3 (4.3)	3.71	1.02	มาก
10. ฝึกการเพาะไรแดง	20 (29.0)	24 (39.8)	10 (14.5)	7 (10.1)	8 (11.6)	3.59	1.32	มาก
11. สอนสารเคมีที่ใช้ในการลำเลียงขนส่งลูกปลา	15 (21.7)	26 (37.7)	15 (21.7)	5 (7.2)	8 (11.6)	3.50	1.24	มาก
12. ฝึกการหาแหล่งตลาดและการขายลูกปลา	22 (31.9)	23 (33.3)	14 (20.3)	7 (10.1)	3 (4.3)	3.78	1.14	มาก
	รวม					3.76	0.94	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 10 ผลการสำรวจความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกประมง พบว่า ทักษะที่นักเรียนต้องการฝึกปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่ ทักษะการคัดเลือกสัตว์น้ำเพื่อเป็นพ่อแม่พันธุ์ ทักษะการเลี้ยงดูพ่อแม่พันธุ์ ทักษะฉีดฮอร์โมน ทักษะรีดไข่ปลา ทักษะฟักไข่ปลา เรียนเรื่องการใช้ออร์โมนในปลา ทักษะเก็บต่อมใต้สมอง ทักษะการผสมเทียม ทักษะเตรียมบ่อเลี้ยงปลาอนุบาล ทักษะเพาะไรแดง เรียนเรื่องสารเคมีที่ใช้ในการลำเลียงขนส่งลูกปลา และทักษะการหาแหล่งตลาดและการขายลูกปลา

เมื่อรวมทุกทักษะเข้าด้วยกัน นักเรียนมีความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกประมง ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.78 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.14

ตารางที่ 11 สรุปความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกต่างๆ

แผนก	ระดับความต้องการ	\bar{X}	S.D.
1. สัตว์ปีก	มาก	3.63	0.76
2. สุนัข	มาก	3.64	0.84
3. โคนม	ปานกลาง	3.38	1.06
4. ประมง	มาก	3.76	0.94
รวม	มาก	3.60	0.90

จากตารางที่ 11 ความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์รวมทุกสาขาวิชา ของนักเรียน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนกฟาร์ม พบว่า แผนกฟาร์มที่นักเรียนต้องการฝึกทักษะในระดับมาก ได้แก่ แผนกสัตว์ปีก แผนกสุนัข แผนกประมง และแผนกฟาร์มที่นักเรียนมีความต้องการฝึกทักษะในระดับปานกลาง คือ แผนกโคนม

4.2 วิจารณ์ผลการศึกษา

1. จากการประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียน พบว่า การฝึกทักษะงานฟาร์มในแผนกสัตวปีก สุกร และประมง ของนักเรียน มีความสามารถในระดับปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือประกอบ เนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยมั่นใจกับการทำงานมากนัก ถ้าจะให้ดี นักเรียนควรจะต้องฝึกให้มีความสามารถในระดับที่ปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ และจากการศึกษาเป็นรายทักษะของการฝึกงานแผนกสุกร พบว่ามีเพียงทักษะเดียวเท่านั้นที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ คือ ทักษะทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคในโรงเรือนสุกร ส่วนทักษะอื่นๆ นอกจากนั้น นักเรียนจะปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อดูคู่มือประกอบเท่านั้น

ทักษะส่วนใหญ่ที่นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ในแผนกสัตวปีก คือ ทักษะในกลุ่มไก่ไข่ ซึ่งได้แก่ ทักษะรวมควันฆ่าเชื้อโรคตู้ฟักไข่ ทักษะคัดไข่เชื้อตายออก ทักษะให้วัคซีนโดยวิธีฉีดกล้ามเนื้อหรือใต้ผิวหนัง และทักษะกำจัดพยาธิภายนอกของไก่

ทักษะส่วนใหญ่ที่นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ในแผนกสุกร คือ ทักษะฝึกสุกรหนุ่มให้สามารถผสมจริงตามธรรมชาติ ทักษะปฏิบัติการผสมเทียม ทักษะฉีดธาตุเหล็กให้กับลูกสุกร และทักษะฉีดวัคซีนป้องกันโรค ทักษะเหล่านี้ นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องโดยตรงกับ จำนวนสุกรในวิทยาลัยมีไม่เพียงพอกับการฝึกทักษะ หรืออาจเป็นเพราะการฝึกทักษะส่วนนี้และการเรียนการสอนภาคปฏิบัติในรายวิชาทักษะสุกรไม่มากพอ

ทักษะส่วนใหญ่ที่นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ในแผนกประมง คือ ทักษะเกี่ยวกับการผสมเทียมปลาและดำเนินการฟักไข่ ได้แก่ ทักษะดำเนินการฟักไข่ปลา ทักษะผสมเทียมผลตะเพียนขาว ทักษะเพาะปลาตะเพียนขาวแบบธรรมชาติ และทักษะเพาะไรแดง

ดังนั้นผู้สอนจึงควรเพิ่มความสนใจในการจัดการเรียนการสอนและการฝึกทักษะในด้านต่างๆ เหล่านี้เพิ่มมากขึ้น

สำหรับการฝึกทักษะแผนกโคนม นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นหลายครั้ง แสดงว่า นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะแผนกโคนมไม่มากพอ ที่จะทำให้เกิดทักษะความชำนาญ ดังนั้นผู้สอนควรให้ความสำคัญในแผนกโคนมให้มากขึ้น ควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกให้มากขึ้น และควรจัดระบบการฝึกให้มีมาตรฐาน และจัดให้นักเรียนได้ฝึกอย่างทั่วถึง

2. จากการสำรวจความต้องการการฝึกงานในแผนกสัตวปีกพบว่า นักเรียนต้องการฝึกทักษะการกักและการดูแลลูกไก่ ทักษะการทำวัคซีนโดยการหยดตาหรือจุ่ม,แทงปีก,ฉีดเข้ากล้ามเนื้อหรือฉีดเข้าใต้ผิวหนัง ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ทักษะดังกล่าวมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเลี้ยงไก่เป็นอย่างดี

ความต้องการฝึกทักษะในแผนกสุกรคือทักษะการคัดเลือกสุกรพ่อ-แม่พันธุ์ นักเรียนต้องการฝึกทักษะนี้ในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินทักษะนี้พบว่านักเรียนปฏิบัติไม่ได้ แสดงว่านักเรียนให้ความสนใจฝึกทักษะการคัดเลือกสุกรพ่อ-แม่พันธุ์จริงๆ ดังนั้นครูผู้สอนต้องจัดการสอนทักษะนี้ให้มากขึ้น

ความต้องการฝึกทักษะในแผนกประมงนั้น ทักษะที่นักเรียนต้องการฝึกมาก คือ ทักษะเก็บต่อมใต้สมอง ทักษะการผสมเทียม ทักษะการฉีดฮอร์โมน ทักษะเหล่านี้เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ใช้ในการเพาะพันธุ์ปลา ทำให้ได้ลูกปลาจำนวนมากในระยะเวลาอันสั้น นักเรียนอาจเห็นว่าเรื่องเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต นักเรียนจึงต้องการเรียนรู้ทักษะหรือเทคโนโลยีด้านนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งถ้าหากมีฝีมือหรือทักษะดังกล่าวอยู่ในตัวแล้ว ก็สามารถประกอบอาชีพอิสระได้อย่างมั่นคง ผู้สอนจึงควรตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในด้านนี้ด้วย

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลเรื่อง การประเมินผลและความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มกลุ่มสัตวศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี
2. สืบหาความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี เฉพาะผู้ที่ลงทะเบียนวิชาเลือกวิชาโครงการผลิตและแปรรูปทางสัตวศาสตร์ในภาคเรียนที่ 1/2544 ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้มาโดยการสุ่มจากนักเรียนจำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ดังนี้

- ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ถาม เรื่อง การประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์
- ตอนที่ 3 ถาม เรื่อง ความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถในการปฏิบัติทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.4 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 40.6 นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.2 เกรดเฉลี่ยของนักเรียนอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 37.7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 68.1 ส่วนชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 31.9 และสถานศึกษาที่นักเรียนจบก่อนเข้าศึกษาต่อ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี ส่วนใหญ่จบมาจากโรงเรียนขยายโอกาส คิดเป็นร้อยละ 53.6 และโรงเรียนมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.4

2. ความสามารถในการปฏิบัติทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี รวมทุกสาขาวิชาอยู่ในระดับปฏิบัติได้แต่ต้องดูคู่มือ ($\bar{x} = 3.7$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนกฟาร์ม พบว่า แผนกฟาร์มที่นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะในระดับปฏิบัติได้แต่ต้องดูคู่มือ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ฟาร์มแผนกสุกร ($\bar{x} = 3.94$) ฟาร์มแผนกสัตว์ปีก ($\bar{x} = 3.76$) ฟาร์มแผนกประมง ($\bar{x} = 3.65$) และแผนกฟาร์มที่นักเรียนมีความสามารถในระดับปฏิบัติไม่ได้แต่เห็นหลายครั้งคือ ฟาร์มแผนกโคนม ($\bar{x} = 3.43$) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะสรุปได้ดังนี้

2.1 ความสามารถในการปฏิบัติงานฟาร์มแผนกสัตว์ปีก ของนักเรียนเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ พบว่าทักษะที่นักเรียนปฏิบัติได้แต่ต้องดูคู่มือ คือ ทักษะฆ่าถอนขนและแยกชิ้นส่วนไก่ ($\bar{x} = 4.33$) ส่วนทักษะที่ปฏิบัติไม่ได้แต่เคยเห็นหลายครั้ง คือ ทักษะคัดไข่เชื้อตาย และทักษะฉีดวัคซีนเข้ากล้ามเนื้อหรือใต้ผิวหนัง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันและเท่ากับ ($\bar{x} = 3.30$)

2.2 ความสามารถในการปฏิบัติงานฟาร์มแผนกสุกร ของนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ พบว่าทักษะที่นักเรียนปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ คือ ทักษะทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคในโรงเรือน ($\bar{x} = 4.64$) ส่วนทักษะปฏิบัติการผสมเทียม ($\bar{x} = 2.80$) นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นหลายครั้ง

2.3 ความสามารถในการปฏิบัติงานฟาร์มแผนกโคนม ของนักเรียนเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ พบว่าทักษะทำหญ้าแห้ง ($\bar{x} = 4.04$) นักเรียนปฏิบัติได้ แต่ต้องดูคู่มือ ส่วนทักษะจับบังคับโคที่มีน้ำหนักไม่เกิน 100 กก. ($\bar{x} = 2.58$) นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นหลายครั้ง

2.4 ความสามารถในการปฏิบัติงานฟาร์มแผนกประมง ของนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ พบว่าทักษะคัดเลือกปลาที่จะนำมาเป็นพ่อ-แม่พันธุ์ ($\bar{x} = 3.86$) นักเรียนปฏิบัติได้

แต่ต้องดูคู่มือ ส่วนทักษะผสมเทียมปลาตะเพียนขาว ($\bar{x} = 3.13$) นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็นหลายครั้ง

3. ความต้องการในการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนกฟาร์มพบว่า แผนกฟาร์มที่นักเรียนต้องการฝึกทักษะในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ฟาร์มแผนกประมง ($\bar{x} = 3.76$) ฟาร์มแผนกสุกร ($\bar{x} = 3.64$) ฟาร์มแผนกสัตว์ปีก ($\bar{x} = 3.63$) และแผนกฟาร์มที่นักเรียนมีความต้องการฝึกทักษะในระดับปานกลาง คือ ฟาร์มแผนกโคนม ($\bar{x} = 3.38$) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายแผนกฟาร์มและรายทักษะสรุปได้ดังนี้

3.1 ความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกสัตว์ปีก เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ พบว่านักเรียนต้องการฝึกทักษะการกกและการดูแลลูกไก่มาก ($\bar{x} = 3.88$) และต้องการฝึกทักษะการตอนไก่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$)

3.2 ความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกสุกร เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ พบว่านักเรียนต้องการฝึกทักษะคัดเลือกพ่อ-แม่พันธุ์สุกรในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$) และต้องการฝึกทักษะทำคลอดแม่สุกรในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46$)

3.3 ความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกโคนม เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ พบว่านักเรียนต้องการฝึกทักษะการรีดนมมาก ($\bar{x} = 3.59$) และต้องการฝึกทักษะการถักเชือกในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.07$)

3.4 ความต้องการฝึกทักษะงานฟาร์มแผนกประมงเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ พบว่านักเรียนต้องการฝึกทักษะการเก็บต่อมได้สมองมาก ($\bar{x} = 3.96$) และต้องการฝึกทักษะการใช้สารเคมีที่ใช้ในการลำเลียงขนส่งลูกปลา มากเช่นเดียวกัน ($\bar{x} = 3.50$)

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. วิทยาลัยควรเพิ่มความสนใจในการจัดการเรียนการสอนด้านการฝึกทักษะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะแผนกโคนม โดยการเพิ่มจำนวนโคนม ปรับปรุงระบบการจัดการฟาร์ม สร้างระบบการฝึกทักษะที่เป็นระบบ ให้พอเพียงกับจำนวนนักเรียน หรือปรับลดจำนวนผู้ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะแผนกโคนมให้สมดุลกับปริมาณงานในฟาร์ม เพื่อให้นักเรียนจบออกไปอย่างมีคุณภาพ มีมาตรฐานตามที่วิชาชีพได้กำหนดไว้

2. นักเรียนมีความต้องการฝึกทักษะที่เป็นเทคโนโลยีการผลิต เช่น การกรอกและการดูแลลูกไก่ การคัดเลือกพ่อ-แม่พันธุ์สุกร การรีดนม และการเก็บต่อมใต้สมองปลา ดังนั้นวิทยาลัยควรสนับสนุนเทคโนโลยีต่างๆ เหล่านี้ให้มีมากพอในฟาร์ม และในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องสอนเน้นทักษะที่เป็นเทคโนโลยีเหล่านี้ให้กับนักเรียน เพื่อนักเรียนจะได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2533. รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาการแบบการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนานิสัยรักการทำงานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสตร์
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2541. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 (เพิ่มเติม พ.ศ.2541) ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรและเทคโนโลยี
- กรมอาชีวศึกษา. 2542. เอกสารประกอบการสอนวิชาทักษะสูง. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรและเทคโนโลยี
- 2542. เอกสารประกอบการสอนวิชาทักษะโคเนื้อ-โคนม. หลักสูตรประกาศนียบัตร-วิชาชีพ พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรและเทคโนโลยี
- 2542. เอกสารประกอบการสอนวิชาทักษะสัตวปีก. หลักสูตรประกาศนียบัตร-วิชาชีพ พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรและเทคโนโลยี
- 2542. เอกสารประกอบการสอนวิชาทักษะเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ. หลักสูตรประกาศนียบัตร-วิชาชีพ พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรและเทคโนโลยี
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. 2530. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์นิยมวิทยา. 350 น.
- กาญจนา คุณารักษ์. 2527. หลักสูตรและการพัฒนา. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ไชยิต ลิมอณานนท์. 2531. การฝึกงานเกษตรทางสาขาพืชกรรมตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ในทัศนคติของนักศึกษาและครู-อาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ช่อแก้ว โภคย์สุพัตร. 2525. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในหลักภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ม. 6 ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่เรียนโดยวิธีการให้นักเรียนสอนกันเอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. 87น.
- ชัยมงคล สุรภานิช. 2515. คู่มือการเรียนวิชาเกษตรกรรม. กรุงเทพมหานคร : วรุฒิกาวพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นพคุณ ศิริวรรณ. 2532. งานฟาร์มกฤษฎาสำคัญของการศึกษาเกษตร. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์
ฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพศึกษา
- _____. 2539. การสอนปฏิบัติงานฟาร์ม. กรมอาชีพศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
(อัดสำเนา)
- นิ่มนวล ทศวัฒน์. 2523. "การวัดผลการเรียนการสอน" ใน การฝึกสอน หน้า 67 กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- บุญชม ศรีสะอาด. 2537. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น
- บุญธรรม จิตต์อนันต์และปริญญา หิรัญศรี. 2521. หลักอาชีพศึกษา. ภาควิชาอาชีพศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ปัญญา หิรัญศรี วิจิต ไชยชนนท์ และโสภณ ธนามัย. 2520. ความรู้พื้นฐานการศึกษาเกษตร.
กรุงเทพมหานคร : อักษรสัมพันธ์
- ประณีต ทรงปราสาท. 2523. การฝึกงานของนักศึกษา ป.กศ.ชั้นสูง(สาขาเกษตรศาสตร์) ใน
วิทยาลัยครู สัมมนาครูศาสตร์เกษตร ภาคปลายปีการศึกษา 2522-2523 บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.(อัดสำเนา)
- ปิฎุระ บุณนาค. 2538. คู่มือการสอนวิชาเกษตร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เฟื่องอักษร
- พรทิพย์ อุดมสิน. 2523. หลักการศึกษาเกษตร. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาอาชีพศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ภูวดล อภิญญาสีสุข 2529 ทักษะเกษตรตามความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิชา)
ชีพเกษตรในโรงเรียนสวนกลุ่มโรงเรียนที่ 7 และ 15 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มนู สุขสมบูรณ์. 2542. การศึกษาความสนใจในวิชาการงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตหนองจอก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครุ
ศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 75 น.
- รมณีย์ อภาภิรม. 2531. วิธีสอนวิชาเกษตร. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราครุศาสตร์
อุตสาหกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- วารี ท่าม่วง. 2539. ความสนใจในการเลือกหนังสือของผู้ให้บริการห้องสมุดประชาชนในจังหวัด
นนทบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 65 น.
- วิทยาลัยครู สอนดุสิต. 2523. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์ก้าวหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สนอง ทิพย์สังวาลย์. 2527. ปัญหาการฝึกงานภายในของนักศึกษาวิชาเอกเกษตรศาสตร์
วิทยาลัยครูมหาสารคาม. สัมมนาครุศาสตร์เกษตร ภาคกลางปีการศึกษา 2522-2527.
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เสนาะ ดิเยาว์. 2519 การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรม
 ศาสตร์
- สุชา จันท์โฮม. 2536. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- สุชา จันท์โฮม. และสุรางค์ จันท์โฮม. 2518. การวัดผลทางจิตวิทยาและการศึกษา.
 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แพรววิทยา. 189 น.
- สุทิน ทรงเนื้ออ่อน. 2523. แนวทางเพิ่มประสบการณ์เกษตรสำหรับนักศึกษาในวิทยาเขตและ
วิทยาลัยเกษตรกรรม. สัมมนาครุศาสตร์เกษตรภาคปลาย ปีการศึกษา 2522-2533.
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุรางค์รัตน์ กัญมาศ. 2533. ผลการศึกษาการฝึกงานของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชา
ชีพ พุทธศักราช 2530 เกษตรกรรมของวิทยาลัยเกษตรสังกัดกรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ :
 กรมอาชีวศึกษา.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช,มหาวิทยาลัย. 2527. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการศึกษเกษตรและ
การส่งเสริมอาชีพเกษตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายเอกสารการพิมพ์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- _____. 2532. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการงานและพื้นฐาน
อาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายเอกสารการพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรม
 มาธิราช
- อัญชลี แจ่มเจริญ และสุกัญญา ธาวิวรรณ. 2523. หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์
ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ภาคหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
- Burlingham, 76 and Edwood M.J uergeson. 1976. Selected Lesson for Teaching Off-
 farm Agricultural Occupations. The Interstate Printers & Publishers, Inc.
- FAO. 1976. Training for Agriculture and Rural Development. Rome : Food and
 Agriculture Organization of the united nations.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง การประเมินผลและความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี

ศึกษาโดย นายปัญญา สีสัน รหัสประจำตัว 43035515
สาขาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์
ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้ คือ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ชลบุรีเฉพาะผู้ที่ลงทะเบียนวิชาชีพเลือก วิชาโครงการผลิตและแปรรูปทางสัตวศาสตร์ ในภาคเรียนปัจจุบัน (1/2544)
2. โปรดอ่านคำชี้แจงแบบสอบถามแต่ละตอนให้เข้าใจก่อนลงมือตอบแบบสอบถาม
3. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์และถูกต้องของการศึกษาและวิจัย
4. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน
ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์
ตอนที่ 3 สสำรวจความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์มสัตวศาสตร์
5. โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน
6. ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามจะไม่มีผลต่อการเรียนของท่านแต่ประการใด

ขอขอบคุณ

นายปัญญา สีสัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามตอนที่ 1 เรื่อง สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน

1. เพศ

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2. อายุ

2.1 ต่ำกว่า 15 ปี

2.2 15 – 17 ปี

2.3 17 – 19 ปี

2.4 19 – 21 ปี

2.5 มากกว่า 21 ปี

3. เกรดเฉลี่ยของนักเรียน

3.1 ต่ำกว่า 1.50

3.2 1.51 – 2.00

3.3 2.01 – 2.50

3.4 2.51 – 3.00

3.5 มากกว่า 3.00

4. ชั้นปีของนักเรียน

4.1 ปี 2

4.2 ปี 3

5. ก่อนเข้าศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ท่านจบการศึกษาจากที่ใด

5.1 โรงเรียนมัธยมศึกษา

5.2 โรงเรียนขยายโอกาส

5.3 การศึกษานอกโรงเรียน (กชน.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามตอนที่ 2 เรื่อง การประเมินผลการฝึกทักษะงานฟาร์มของนักเรียน

จากการปฏิบัติงานฟาร์มในทุกๆ แผนกที่ผ่านมา ท่านมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานต่างๆ ในแต่ละแผนกดังต่อไปนี้ได้อย่างไร

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถในการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ	ปฏิบัติได้แต่ต้องดูคู่มือ	ปฏิบัติไม่ได้แต่เห็นหลายครั้ง	ปฏิบัติไม่ได้แต่เคยเห็นเพียงครั้งเดียว	ปฏิบัติไม่ได้ไม่เคยเห็นเลยสักครั้ง
แผนกสัตว์ปีก					
1. ซึ่และบอกชื่ออวัยวะทางเดินอาหารของไก่ได้					
2. ซึ่และบอกชื่ออวัยวะสืบพันธุ์ของไก่ได้					
3. รมควั่นฆ่าเชื้อโรคตู้ฟักไข่ได้					
4. คัดไข่ฟักเชื้อตายออกได้					
5. กกลูกไก่ได้					
6. ตัดปากไก่ได้					
7. ให้วัคซีนไก่โดยวิธีหยอดตาหรือจุ่มได้					
8. ให้วัคซีนโดยวิธีแทงปีกได้					
9. ให้วัคซีนโดยวิธีฉีดเข้ากล้ามเนื้อหรือใต้ผิวหนังได้					
10. กำจัดพยาธิภายนอกของไก่ได้					
11. สุ่มซังน้ำหนักและคำนวณหาความสม่ำเสมอของฝูงไก่สาวได้					
12. คัดไก่ที่ไข่ไม่ดีออกจากฝูงได้					
13. คำนวณสูตรอาหารสัตว์ปีกได้					
14. ผสมอาหารสัตว์ปีกได้					
15. ฆ่าถอนขนและแยกชิ้นส่วนไก่ได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานในฟาร์มแผนกต่างๆ	ระดับความสามารถในการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติได้ อย่างมั่นใจ	ปฏิบัติได้ แต่ต้องดู คู่มือ	ปฏิบัติไม่ ได้ แต่เห็น หลายครั้ง	ปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็น เพียงครั้ง เดียว	ปฏิบัติไม่ได้ ไม่เคยเห็น เลยซักครั้ง
แผนกสุกร					
1. ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคในโรงเรือน ได้					
2. บอกชื่อและหน้าที่ของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ สุกรที่เป็นของจริงได้					
3. บอกได้ว่าสุกรตัวใดเป็นสัด					
4. จากสุกรเพศผู้ 4 ตัว บอกได้ว่าสุกรตัวใด เหมาะสมเป็นพ่อพันธุ์					
5. จากสุกรเพศเมีย 4 ตัว บอกได้ว่าสุกรตัวใด เหมาะสมเป็นแม่พันธุ์					
6. ฝึกพ่อสุกรหนุ่มให้สามารถผสมจริงตาม ธรรมชาติได้					
7. ปฏิบัติการผสมสุกรจริงตามธรรมชาติได้					
8. ปฏิบัติการผสมเทียมได้					
9. บอกชื่อและหน้าที่ของระบบอวัยวะย่อย อาหารของสุกรที่เป็นของจริงได้					
10. บอกได้ว่าวัตถุดิบอาหารสัตว์อยู่ในประเภท ให้พลังงานหรือโปรตีนหรือวิตามินเกลือแร่					
11. ตรวจสอบคุณภาพของวัตถุดิบอาหารสัตว์ โดยวิธีทางประสาทสัมผัสทั้ง 4 เพื่อแยก วัตถุดิบที่ดีและไม่ดีได้					
12. ผสมอาหารด้วยมือได้					
13. ปฏิบัติการกับลูกสุกรแรกเกิดได้					
14. ฉีดธาตุเหล็กให้กับลูกสุกรได้					
15. ตัดเบอร์หูลูกสุกรได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานในฟาร์มแผนกต่าง ๆ	ระดับความสามารถในการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติได้ อย่างมั่นใจ	ปฏิบัติได้ แต่ต้องดู คู่มือ	ปฏิบัติไม่ ได้ แต่เห็น หลายครั้ง	ปฏิบัติไม่ได้ แต่เคยเห็น เพียงครั้ง เดียว	ปฏิบัติไม่ได้ ไม่เคยเห็น เลยซักครั้ง
16. ตอนลูกสุกรได้					
17. ปฏิบัติการหย่านมลูกสุกรได้					
18. เรียกชื่อวัคซีนสำหรับสุกรได้					
19. ฉีดวัคซีนป้องกันโรคได้					
20. แยกได้ว่าสุกรตัวใดป่วย ตัวใดปกติ					
21. คำนวณต้นทุนการผลิตสุกรขุนได้					
<u>แผนกโคนม</u>					
1. ชี้แจงเหตุผลในการตัดสินใจโคนมที่ดีหรือไม่ดี ได้					
2. วางแผนผังฟาร์มโคนมได้ถูกต้อง					
3. บอกชนิดของพืชอาหารสัตว์แต่ละชนิดได้					
4. จัดการทุ่งหญ้าเลี้ยงโคได้					
5. ทำหญ้าหมักแบบถุงได้					
6. ทำหญ้าแห้งได้					
7. ทำฟางปรุงแต่งได้					
8. ผสมอาหารโคนมได้					
9. ชี้ส่วนต่างๆของอวัยวะสืบพันธุ์โคเพศผู้และ เพศเมียจากตัวอย่างของจริงได้					
10. ปฏิบัติการผสมเทียมโคได้					
11. ประมาณน้ำหนักโคโดยวัดความยาวรอบอก โคได้					
12. ทำบ่วงบาศก์ได้					
13. จับบังคับโคที่มีน้ำหนักไม่เกิน 100 กก. ได้					
14. ติดเบอร์หูและตีเบอร์เอ็นในโคนมได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานในฟาร์มแผนกต่าง ๆ	ระดับความสามารถในการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติได้อย่างมั่นใจ	ปฏิบัติได้แต่ต้องดูคู่มือ	ปฏิบัติไม่ได้แต่เห็นหลายครั้ง	ปฏิบัติไม่ได้แต่เคยเห็นเพียงครั้งเดียว	ปฏิบัติไม่ได้ไม่เคยเห็นเลยสักครั้ง
15. ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยและงูคอบวมได้					
16. ตรวจโรคเต้านมอักเสบหรือโรคแท้งติดต่อได้					
17. รีดนมด้วยมือได้ถูกต้อง					
<u>แผนกประมง</u>					
1. ตีอวนจับปลาได้					
2. คัดเพศปลาได้					
3. คัดเลือกปลาที่จะนำมาเป็นพ่อ-แม่พันธุ์ได้					
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของไข่และน้ำเชื้อได้					
5. เก็บต่อมได้สมองปลาได้					
6. คำนวณความเข้มข้นของฮอร์โมนปลาได้					
7. ฉีดฮอร์โมนปลาได้					
8. รีดไข่ปลาได้					
9. ดำเนินการฟักไข่ปลาได้					
10. ผสมเทียมปลาตะเพียนขาวได้					
11. เพาะปลาตะเพียนขาวแบบธรรมชาติได้					
12. เตรียมบ่ออนุบาลลูกปลาแบบบ่อดินได้					
13. เพาะไรแดงได้					
14. อนุบาลลูกปลาในบ่อดินได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามตอนที่ 3 เรื่อง ความต้องการการฝึกทักษะงานฟาร์ม

ตามความคิดเห็นของท่าน ท่านมีความต้องการให้ทางวิทยาลัยจัดการฝึกทักษะในแผนกต่างๆในระดับใด

รายการความต้องการฝึกทักษะ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
แผนกสัตว์ปีก					
1. สอนอวัยวะทางเดินอาหารของไก่จากของจริง					
2. ฝึกการผสมอาหารสัตว์ปีก					
3. ฝึกการเตรียมตู้ฟักและการรวมควั่น					
4. ฝึกการส่องไข่					
5. สอนอวัยวะสืบพันธุ์ของไก่จากของจริง					
6. ฝึกการตอนไก่					
7. ฝึกการรกกและการดูแลลูกไก่					
8. ฝึกการตัดปาก					
9. ฝึกการคัดไข่ที่ไม่ดีออกจากฝูง					
10. ฝึกการทำวัคซีนโดยการหยอดตาหรือจุ่ม, แหว่งปีก, ฉีดเข้ากล้ามเนื้อหรือฉีดเข้าใต้ผิวหนัง					
11. ฝึกการกำจัดพยาธิภายนอก					
12. ฝึกการชำแหละไก่					
แผนกสุกร					
1. สอนเรื่องระบบสืบพันธุ์สุกรจากของจริง					
2. ฝึกการคัดเลือกสุกรพ่อ-แม่พันธุ์					
3. ฝึกพ่อสุกรหนุ่มให้ผสมพันธุ์					
4. ฝึกการตรวจการเป็นสัดของสุกร					
5. ฝึกการผสมเทียมสุกร					
6. สอนการคำนวณสูตรอาหาร					
7. ฝึกการผสมอาหารสุกร					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการความต้องการฝึกทักษะ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ฝึกการตรวจการอุ้มท้อง					
9. ฝึกการทำคลอดแม่สุกร					
10. ฝึกการฉีดธาตุเหล็ก					
11. ฝึกการตอนลูกสุกร					
12. ตรวจการสุขภาพสุกร					
13. ฝึกการทำวัคซีน					
14. ฝึกการคำนวณต้นทุนการผลิตสุกร					
แผนกโคนม					
1. ฝึกการประกวดและตัดสินโคนม					
2. สอนระบบสืบพันธุ์โคเพศผู้และเพศเมียจากของจริง					
3. ฝึกการผสมเทียมโคนม					
4. ฝึกการทำหญ้าหมัก					
5. ฝึกการทำหญ้าแห้ง					
6. ฝึกการทำฟางปรุงแต่ง					
7. ฝึกการถักเชือก					
8. ฝึกการบังคับ (จับ) โค					
9. ฝึกการทำเครื่องหมายประจำตัวโค					
10. ฝึกการสูญเขา					
11. ฝึกการตอนโค					
12. ฝึกการตัดแต่งกีบ					
13. ฝึกการรีดนม					
14. ฝึกการทำวัคซีนป้องกันโรค					
15. ฝึกการตรวจและถ่ายพยาธิ					
16. ฝึกการตรวจโรคติดต่อที่สำคัญของโค					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการความต้องการฝึกทักษะ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17. สอนเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการรักษาและป้องกันโรค					
<u>แผนกประมง</u>					
1. ฝึกการคัดเลือกสัตว์น้ำเพื่อเป็นพ่อ-แม่พันธุ์					
2. ฝึกการเลี้ยงดูพ่อ-แม่พันธุ์					
3. ฝึกการฉีดฮอร์โมน					
4. ฝึกการรีดไข่ปลา					
5. ฝึกการฟักไข่ปลา					
6. สอนชนิดของฮอร์โมน					
7. ฝึกการเก็บต่อมใต้สมอง					
8. ฝึกการผสมเทียม					
9. ฝึกการเตรียมบ่อเลี้ยงปลาอนุบาล					
10. ฝึกการเพาะไรแดง					
11. สอนสารเคมีที่ใช้ในการลำเลียงขนส่งลูกปลา					
12. ฝึกการหาแหล่งตลาดและการขายลูกปลา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้